SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — **УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК**

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. C. No. 134. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JULY 16, 1993. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 16-го ЛИПНЯ 1993. Ч. 134. РІК С.

СТВОРЮЮТЬ ЕКОНОМІЧНИЙ СОЮЗ

Київ (УНІАР). — Тут 12-го липня оприлюднено спільну заяву прем'єр-міністрів України, Росії та Білорусі про результати їхньої зустрічі 10-го липня на підмосковній резиденції російського уряду.

Прем'єри трьох країн — Леонід Кучма, Віктор Чорномирдін і Вячеслав Кебіч у спільній заяві пишуть, що „інтереси народів України, Білорусі та Російської федерації диктують необхідність збереження єдиного економічного простору". Вони вирішили взяти участь у підготові угоди про створення економічного союзу. Економічна інтеграція, на їх думку, має охоплювати сфери виробництва, інвестицій, зовнішньої торгівлі, а також грошово-кредитних, фінансових, валютних і соціяльних відносин. Необхідно створити координаційні органи, які діятимуть на засадах, існуючих у практиці світових організацій.

Керівники урядів України, Білорусі та Росії звернулися до парляментів своїх держав із закликом скоординувати свою зовнішню політику.

Деякі газети повідомили, що заява спочатку готувалася лише Росією і Білоруссю. Українського прем'єр-міністра Л. Кучму ознайомили з її текстом лише за два дні до їхньої зустрічі під Москвою. Ознайомившись з текстом, Л. Кучма виявив бажання підписати заяву, якщо дві інші сторони погодяться внести одну-єдину його поправку. Про трьохсторонню суботню зустріч стало відомо лише в п'ятницю вечором. Зустріч тривала всього дві і пів години. В результаті наради текст заяви ще кілька разів змінювали. У кінцевому варіянті заяви сказано, що до трьох країн можуть приєднатися й решта держав СНД, якщо вони не входять до якогось іншого союзу чи об'єднання. Однак спільний виступ трьох прем'єрів, без попереднього обговорення з керівниками урядів інших країн СНД, викликав певне занепокоєння. Мовляв, ці три країни вже не вперше виявляють таке узгіднення у своїх діях.

Делеґація України працює в Міжпарляментарній асамблеї

Київ (УНІАР). — Звідси до столиці Фінляндії — Гельсінкі для участи в Другій сесії Міжпарляментарної асамблеї вилетіла українська делеґація, очолювана головою Верховної Ради України Іваном Плющем.

До Міжпарляментарної асамблеї, створеної в рамках наради безпеки і співробітництва в Европі (НБСЕ), увійшло понад 300 представників із 53-ох країн. Україна є її повноправним членом і має постійного представника з питань економічної співпраці в особі Володимира Пилипчука. Рік тому українська делеґація взяла участь у першій організаційній сесії Міжпарляментарної асамблеї, що відбулася в Будапешті. В центрі уваги учасників сьогоднішньої асамблеї — проблеми европейської безпеки. Українські парляментаристи прибули до столиці Фінляндії з цілим пакетом пропозицій щодо створення безпеки на континенті, гарантування прав національних меншин, розвитку економічної співпраці з урахуванням нових умовин в Европі.

Сесія Міжпарляментарної асамблеї розглянула три питання: нові европейські структури, недоторканість кордонів та сприяння утвердженню миру в Европі, зокрема, в Югославії, Грузії та Азербайджані, де триває кровопролитна війна; економічні перспективи для Европи; проблеми національних меншин і роля НБСЕ у нормалізації міжнаціональних відносин.

В Гельсінкі І. Плющ зустрівся з головою парляменту Фінляндії І. Суоміненом. Під час зустрічі сторони висловили взаємне зацікавлення у розвитку і зміцненні між парляментами України і Фінляндії. І. Плющ запросив І. Суомінена відвідати Україну в зручний для нього час. Запрошення з вдячністю прийняте. У зустрічі взяв участь амбасадор України у скандинавських країнах Костянтин Масик.

Відбудуться відправи в 40-ий день смерти Патріярха

С. Бавнд Брук, Н.Дж. — Консисторія Української Православної Церкви в ЗСА повідомляє, що відзначення 40-го дня після упокоєння св. п. Патріярха Київського і всієї України Мстислава І відбудеться у вівторок, 20-го липня у церкві-пам'ятнику св. Первозванного Апостола Андрія у Савт Бавнд Бруку, Н.Дж., за таким порядком: Літургія і Панахида (остання у крипті) розпічнеться о год. 10-ій ранку. Того самого дня о год. 7-ій вечора Митрополит УПЦ в ЗСА Константин очолить Панахиду у катедрі св. Володимира в Чикаго, Ілл., а Архиєпископ Нюйоркський і Вашінґтонський Антоній очолить о год. 7-ій вечора Панахиду у парафії Пречистої Богородиці у Мекіз Ракс, Па. Літургії та Панахиди також будуть відслужені у всіх деканатах УП Церкви в ЗСА

З приводу 40-го дня Консисторія висловлює щиру подяку Митрополитові УП Церкви в ЗСА Константинові, Архиєписопові Нюйоркському і Вашінґтонському Антонієві, ієрархам УПЦерковних юрисдикцій Америки, України і країн діяспори та ієрархам інших православних церковних юрисдикцій, членам Ради Митрополії Української Православної Церкви в ЗСА, всім священикам і вірним, ієрархам УКЦеркви на чолі з Митрополитом Стефаном Суликом, представникам української амбасади і місії до ООН на чолі з амбасадором Олегом Білорусом, українським ветеранам і представникам всіх українських організацій і установ за участь у похороні св. п. Патріярха Мстислава І.

Пожертви на Постійний Фонд можна слати на адресу: Endowment Fund of the Ukrainian Orthodox Church in the USA, in memory of Patriarch Mstyslav I, c/o Consistory of the UOChurch in the USA, P.O. Box 495, South Bound Brook, N.J. 08880.

Уряд Росії відмежовується від резолюцій парляменту

Київ (УНІАР). — В понеділок, 12-го липня, міністер закордонних справ України Анатолій Зленко розмовляв телефонічно з міністром закордонних справ Росії Андреєм Козиревим. Сторони виявили взаєморозуміння. Становище міністерства закордонних справ Росії, за словами Козирева, викладене у спеціяльній заяві, де йдеться про відмежування зовнішнього відомства від рішення парляменту Росії щодо зміни статусу Севастополя.

А. Зленко мав телефонічну розмову також з міністром закордонних справ Мадярщини Єсенським. Вони обговорили можливість приєднання України до Центрально-европейської ініціятиви (ЦЕІ) і про те, щоб рішення російського парляменту про Севастопіль обговорити на засіданні ЦЕІ, яке має відбутися в Будапешті.

Амбасадор України в Росії Володимир Крижанівський прокоментував рішення російського парляменту підпорядкувати Севастопіль і всю Чорноморську фльоту Росії, сказавши, що таке рішення могли ухвалити „тільки політики вчорашнього дня, вони думають перш за все про своє майбутнє, а не про майбутнє України і Росії".

Закінчується праця над австралійським томом Енциклопедії Української Діяспори

Мельбурн, Австралія (ЕУ-Д). — В середу, 12-го травня прибув до Австралії д-р Василь Маркусь, редактор Енциклопедії Української Діяспори, з метою провести останні редакційні праці над четвертим томом, що присвячений українській діяспорі в Австралії. Праця редактора полягала в тому, щоб зібрати бракуючі ще статті, перевірити й доповнити уже написані матеріяли, зібрати ілюстрації, мапи, найновішу статистику. Відбувалися зустрічі, розмови, телефонічні й кореспонденційні зв'язки у цих справах з десятками співробітників та авторів у цілій Австралії. 22-го травня відбуто засідання Видавничої Комісії австралійського тому ЕУ-Д на чолі з інж. Юрієм Семковим, головою Комітету Фундації Енциклопедії Українознавства в Австралії. Ухвалено фінансувати видання четвертого тому ЕУ-Д з відсотків основної суми фундації, зібраної в Австралії від 1985 року. Також апробовано плян друкувати цей том у Києві з уваги на кошти та тому, що головна частина тиражу призначена для України

29-го травня відбулася в Мельбурні нарада редакційного колективу, на якій були присутні 15 учасників: крім співпрацівників з Мельбурну брали участь члени редакційного комітету зі Сіднею та Аделаїди. Обговорено і вирішено остаточно ще нез'ясовані редакційні справи, селекцію деяких гасел та методично-технічні справи редаґування і друку. Засідання підготував і ним керував заступник редактора австралійського тому д-р Марко Пав-

(Закінчення на стор. 6)

На Союзівці відбувся центральний вишкільний курс для секретарів УНС

Учасники і викладачі курсу УНС для секретарів та організаторів

Союзівка. — Тут в днях від 21-го до 23-го червня відбувся черговий центральний вишкільний курс для секретарів-організаторів відділів Українського Народного Союзу, в якому взяло участь 28 осіб.

Ще у квітні повідомлено усіх секретарів Відділів про пляни переведення такого курсу, призначеного для секретарів або заступників секретарів, які ніколи не були на початкуючих курсах, як також для тих осіб, що є зацікавлені стати організаторами або секретарями відділів УНС. На курс зголосилося 31 особа із 30-ох відділів, а відбуло його 28 учасників. Незвичайно позитивним явищем було те, що були заступлені далековіддалені відділи, з якими

(Закінчення на стор. 6)

Поглибився конфлікт у Сомалії

Могадішо. — Представники командування збройних сил ООН у Сомалії трактують останні події в цій країні як очевидні ознаки партизанської війни. Два тижні не припиняються несподівані напади бойовиків генерала Мохаммеда Айдіда на вояків ООН і тепер уже годі сказати, що „голубі шоломи" контролюють ситуацію в сомалійській столиці.

У відповідь на атаки сомалійських бойовиків міжнародний військовий контингент змушений проявити більшу рішучість. В ніч на 12-те липня американські гелікоптери обстріляли командний пункт генерала Айдіда, однак нічого цим не досягнули, оскільки серед кількох десятків убитих виявилося чимало мирних мешканців.

Відразу після повітряного нападу натовп розлючених сомалійців забив трьох закордонних журналістів — 30-річного фотокореспондента агентства Ассошіейтед Пресс Ганса Кравса з Німеччини, 38-річного Гозею Майни і 21-річного Ентоні Мачарія — працівників агентства Ройтер. Трохи раніше було знайдено труп 22-річного Дена Елдона, також працівника агентства Ройтер.

Спеціяльний представник генерального секретаря ООН Джанатан Гав запевнив, що убивць буде покарано. Командири міжнародного контингенту запропонували 25,000 дол. за інформацію про місцезнаходження генерала Айдіда. На видних місцях у Могадішо розклеєно 500 плякатів з фотографією генерала і умови одержання винагороди за допомогу в його арешті.

Тим часом міжнародна спільнота не має єдиного підходу до сомалійської проблеми. Наприклад, міністер оборони Італії Фабійо Фабрі закликав до припинення бойових дій у Сомалії і запропонував відновити діялог з ворогуючими сомалійськими угрупуваннями. Ф. Фабрі підкреслив, що італійські вояки приїхали в цю країну лише „для участи в гуманітарних діях і підтримання спокою, а не для того, щоб накидати мир збройною силою".

Поки вояки ООН зрбоєю відповідають на атаки бойовиків генерала Айдіда, в порту Могадішо простоюють вантажі з харчами для голодуючого населення Сомалії. Представники ООН стверджують, що теперішнього контингенту миротворних сил є замало, щоб супроводжувати гуманітарну допомогу до місць призначення. Виглядає, що міжнародна військова присутність у Сомалії може стати ще більш маштабною.

У СВІТІ

У ЗБРОЙНИХ СУТИЧКАХ між прихильниками Африканського національного конгресу і зулюської партії Інката від початку цього місяця вже загинуло 107 осіб. Головна незгода між двома найбільшими політичними організаціями чорного населення ПАР полягає в тому, що у процесі обговорення майбутнього устрою країни у зв'язку з першими нерасовими виборами, призначеними на 27-ме квітня 1994 року, Африканський національний конгрес наполягає на сильному централізованому уряді, а зулюська партія вважає, що багато функцій треба передати місцевим владам.

ПРЕЗИДЕНТ ЕСТОНІЇ Леннарт Мері, після повторних дебат у парляменті, підписав новий закон про громадянство. Хоч у попердній текст внесено 29 поправок, цей закон, як і його первісний варіянт, трактує росіян, що мешкають на території республіки, як чужинців. Згідно з ним, понад 10,000 російських військовиків і члени їхніх родин не мають права на громадянство. Всі інші росіяни можуть стати громадянами Естонії тільки тоді, коли вивчать, хоч би поверхово, естонську мову.

У ВІВТОРОК, 13-ГО ЛИПНЯ, представник японського міністерства закордонних справ заявив, що хоч Японія не має наміру залишатися в рамках Договору про нерозповсюдження ядерної зброї, проте й не плянує створювати такої зброї. Рішення японського уряду втриматися від продовження договору пов'язане з масовим занепокоєнням японців з приводу того, що атомовою зброєю невдовзі може володіти сусідня комуністична Північна Корея. Це занепокоєння посилюється ще й тим, що японці все більше сумніваються, чи захистять їх З'єднані Стейти „ядерною парасолькою" у випадку небезпеки.

РЕСПУБЛІКАНСЬКА ПАРТІЯ Німеччини оприлюднила заяву, в якій підкреслюється, що Верховна рада Росії, приймаючи рішення про відібрання Криму від України, не врахувала однієї історичної обставини, а саме того, що після Другої світової війни і припинення німецької окупації Криму не було скасовано постанови земельного віча Гав Остленд, згідно з якою Крим входить до складу III Райху і користується статусом „порто-франко". У зв'язку з цим Республіканська партія Німеччини вважає, що Крим і тепер є частиною німецької території.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ПРОТЕСТИ опозиції, зокрема Фронту національного порятунку ім. Фарабундо Марті, президент Сальвадору Альфредо Крістіяні наказав, щоб армія прийшла на допомогу національній поліції в боротьбі з кримінальною злочинністю. У найближчі дні відбудеться спільна операція, в якій, крім поліціянтів, візьмуть участь до 3,000 армійських вояків і старшин, яким дозволено застосовувати зброю.

МІНІСТРИ ТРАНСПОРТУ України та Ірану підписали ряд спільних документів щодо співробітництва у цій ділянці. Зокрема досягнуто домовлення про взаємне використання морських портів двох країн і відкриття найближчим часом повітряної лінії між Києвом і Теграном.

БУДАПЕШТСЬКІ ГАЗЕТИ повідомляють про значне досягнення мадярських і американських вчених, які наблизилися до практичного створення ліків від АІДС. Винайдена ними хемічна сполука здатна проникати в клітини людського організму і перешкоджати закріпленню в них вірусу. Це означає, що стан хворого на АІДС можна надовго законсервувати, а тим часом вірус, що втратив здатність розмножуватися, може бути остаточно подоланий імунною системою організму.

БОСНІЯ ЗВЕРТАЄТЬСЯ ДО МУСУЛМАНСЬКОГО СВІТУ

Ісламабад, Пакістан. — Міністер закордонних справ Боснії Гаріс Сіладжіч звернувся до представників ісламських країн, які зібралися у столиці Пакістану, з просьбою післати для захисту мусулман у Боснії 30,000 військовослужбовців. На думку коментаторів, навряд чи мусулманські держави підуть на це. Якщо вони і вирішать надати допомогу боснійським мусулманам в живій силі, то не в такому обсязі, як цього просять їх балканські одновірці.

Покищо лише дві країни висловили готовість відгукнутися на розпачливий заклик Г. Сіладжіча. Це Пакістан, який зголосився післати в Боснію кількасот вояків і старшин, і Бангладеш. Прем'єр-міністер Пакістану Наваз Шаріф запропонував зібрати міністрів закордонних справ мусулманських країн і звернутися з колективним закликом до Ради безпеки ООН, щоб міжнародна спільнота вжила рішучих дій у зв'язку з боснійською трагедією.

Міністер закордонних справ Боснії просив учасників пакістанської зустрічі добитися припинення ембарґо на продаж зброї боснійським мусулманам. Він виступив з різкою критикою Заходу, схильного прийняти сербсько-хорватський плян, який узаконить поділ Боснії і Герцеґовини на три національні держави, залишивши мусулманам — найбільшій групі населення республіки — найменшу територію. Серби і хорвати вже досягли принципіяльної угоди щодо поділу Боснії і Герцеговини, прийнявши проєкт нової мапи республіки, у створенні якої мусулмани участи не брали.

В Україні вугілля продають за доляри

Симферопіль (О. Будницький). Тут на днях з'явилося оголошення про продаж вугілля за валюту. Одна тонна коштує 12—15 ам. дол. І хоча місцева влада видає талони на вугілля, щоправда, лише на одну тонну, але ж за 8,000 карбованців, напевно хтось і клюне на „долярне тепло", бо пічним опалом тут користується понад 15 відсотків населення.

Не краща справа і з ґазом. Уряди України і Росії підписали угоду, згідно з якою одна тисяча кубічних метрів ґазу до 1-го червня коштує Україні 5,600 російських рублів, а після 1-го червня — 42,000 рублів за 1,000 куб. м, при чому ціна зростатиме і до 1-го грудня 1,000 куб.м., ґазу коштуватиме 80 ам. дол.

В АМЕРИЦІ

У ВІВТОРОК, 13-ГО ЛИПНЯ, сильний дощ знову навістив столицю стейту Айова, Де Мойн, де вже й без цього через вилив рік Ракун і Де Мойн населення терпить від браку питної води та незлічимих матеріяльних втрат. Ситуація дійшла до таких розмірів, що цілий стейт уряд проголосив катастрофічною околицею, що уможливлює мешканцям отримати окремі урядові пільги. Навіть президент Билл Клінтон вирішив скоротити свої вакації у Гаваях щоб ознайомитись із цією загрозливою ситуацією особисто. Більшість підприємств і державних бюр дальше залишились зачиненими, а діловий центр міста виглядає цілковито нечинним.

ЩОБ ЩЕ БІЛЬШЕ зазначити швидкі зміни в понятті „американська родина" Крайове бюро перепису населення у своєму найновішому звідомленні подає, що дуже гостро зросла кількість жінок, які стають матерями не будучи заміжними. Зокрема це є дуже помітним серед освічених і професійних жінок. Це найновіше звідомлення переписного бюра заперечує досі плекану думку, що найбільше позасупружних народин є серед бідних, неосвічених жінок, або жінок із меншинних груп американського суспільства.

ОБОРОНЦІ ТА ПРИХИЛЬНИКИ прав гомосексуалістів і лезбіянок твердять, що секретар Департаменту оборони Лес Еспин запропонує президентові Биллові Клінтонові щоб дозволити вищезгаданим особам служити у війську, якщо вони публічно не заявлятимуть своїх статевих уподобань. Якщо воно так станеться, то це вказує, що Л. Еспин підтримує одну з більш консервативних пропозицій в цій справі. Президент може відкинути цю пропозицію і дати свою, але це означало б відкинення пропозиції свого секретаря Департаменту оборони, як також і багатьох членів Об'єднаного штабу шефів американських збройних сил, які також підтримують правило „не питати, не відповідати".

ДЕСЯТЬ ДНІВ ПІСЛЯ ТОГО, як американські прибережні охоронні човни затримали три кораблі з 659 китайцями, які незаконно хотіли продістатися до Каліфорнії, офіційні чинники Уряду президента Билла Клінтона продовжують сперечатися над розв'язкою цієї проблеми. ЗСА стараються переконати Мехіко щоб дозволило тим кораблям причалити до їхніх берегів, а тоді Уряд ЗСА прийматиме подання від тих, які бажають дістатися до ЗСА та розглядатимуть причини цих прохань, з можливостями законного в'їзду або повороту до Китаю. Мехіко на це не хоче погодитить, отже справа дальше лишається без розв'язки.

ПІСЛЯ 10-ДЕННОЇ ПЕРЕРВИ Конгрес і всі ті, які брали участь у поїздці президента Билла Клінтона на верхівну конференцію „Великої сімки" у Токіо повернулися до Вашінґтону. Після відпочинку та з новими думками вони починають підготовлятися енерґійно до наступних кроків, щоб запевнити прийняття пропонованого Президентом бюджету. У Білому Домі створено окрему групу виключно для переконання окремих конґресменів і публічної опінії для підтримки цієї справи. У Сенаті Джордж Мічелл, демократ з Мейну і провідник більшости, виділив окремий день кожного тижня тільки для плянування стратегії у цій справі, а у Палаті Репрезентантів демократичні керівники почали рахувати голоси та переконувати вагаючихся, щоб таки голосували „за".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc at 30 Montgomery Street Jersey City N J 07302

Svoboda: (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Subscription 1 year — $40.00 6 months — $22.00 3 months — $12.00
UNA members 1 year* — $15.00 Change of address — $1.00 Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster Send address changes to
Svoboda 30 Montgomery Street Jersey City N J 07302
Tel (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City N J

Передплата на рік $40.00 на півроку — $22.00 на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і „money orders" виставляти на "Svoboda"

P O Box 346 Jersey City N J 07303

Виімковий стан у Грузії

Із усіх колишніх складових частин Совєтського Союзу найгірша доля судилася трьом країнам Кавказу — Грузії, Вірменії і Азербайджанові. Державне усамостійнення кожної з них супроводилося кривавими зударами за прикордонні землі з національно мішаним населенням, чи громадською війною, що вибухала у наслідок суперництва за владу. На першому місці щодо людських жертв у тих кривавих сутичках стоїть Грузія, — невеличка гірська країна з п'ятьма мільйонами населення.

Диктаторський президент СССР висилав російське військо до Кавказу для приборкання тамтешніх самостійницьких рухів. Проти першого президента Грузії вибухло військове повстання, щоб рятувати тамтешню ситуацію від повного хаосу — вернувся туди з Москви колишній міністер закордонних справ СССР Едуард Шеварднадзе, родом грузин. Він користувався великим авторитетом у Грузії і став її президентом. Але спокою в країні не було. У „Ню Йорк Таймсі" з 7-го липня ц. р. є обширний допис із столиці Грузії Тбілісі з інформацією, що у боях грузинської армії з бунтарським племенем абхазів згинуло вже тисячі осіб. Шеварднадзе, який свого часу виступив був з уряду Ґорбачова у протесті проти його, Ґорбачова, диктаторських амбіцій, тепер проголосив у Грузії вийнятковий стан, щоб рятувати батьківщину від загину.

Грузини завжди ставились приязно до України. І. Шевченко, і Франко захоплювалися кавказькими народами, які — як усі гірські народи — не можуть стерпіти накиненої їм чужої влади і рвуться до свободи. „Кавказ" — це одна з найкращих поем у „Кобзарі", а прикований до гористої скелі Прометей був прославлений Іваном Франком, як символ визвольного руху. У добі Української Народної Республіки Грузія була найкращим союзником України. І тепер нема найменших суперечок між тими двома країнами. Україна переживає затяжну економічну кризу й адміністраційний хаос, але, славити Господа, хворіє недугою партійництва без проливу крови. Однаково Леонід Кравчук, як і Шеварднадзе є звеличниками демократичних форм правління.

Кравчук зацукується перед методами правління, які можуть породити закид, що він сягає по диктатуру. Але Шеварднадзе, який у своїй політичній кар'єрі мав згаданий вище епізод виступу проти диктаторських жестів Ґорбачова, тепер не завагався проголосити вийнятковий стан, в якому зможе завести лад рішучими методами, що їх цурається демократія. Коли переводити паралелю з Грузією та Україною й з їхніми президентами, то треба в нинішній ситуації в Україні признати Шеварднадзе більшу відвагу й більшу рішучість, аніж їх має Леонід Кравчук.

Чули ми від дуже поважних діячів з України, що Леонід Кравчук гарно репрезентує Україну назверх, та що він дуже зручний політичний тактик у лагодженні суперечок між окремими групами в Україні та в сучасному часі є найкращим речником України у розмовах з російським президентом Борісом Єльцином. Але він не має потрібної відваги й рішучости у відношенні до Верховної Ради України, у відношенні до демагогічної опозиції та у відношенні до нижчих органів влади.

У всесвітній історії та історії України є безліч конкретних прикладів на лідерів відважних і рішучих, і таких, які своєю хиткістю й острахом перед „недемократичними" методами створили своїй батьківщині велику шкоду. Можна почути раз-у-раз розумний голос, що в теперішній ситуації в Україні делікатні стовідсоткові демократичні методи тільки заплутують ситуацію і не всилі вивести державу з хаосу. Коли на минулорічному ювілейному „Форумі" дехто з прибулих американських і канадських громадян, гостей, поводився дуже нетактовно ба навіть ароґантно до президента Леоніда Кравчука, він, виведений з рівноваги, загрозив, що у будуччині видалюватиме з України таких смільчаків. Це викликало протест і Кравчук завернув назад та виправдувався, що його зле зрозуміли. І промовляв, що гості з закордону мусять з пошаною ставитися до державної верхівки України. Між найближчими дорадниками Леоніда Кравчука є дуже розумні люди. Їхнім обов'язком є порадити Президентові, щоби проявляв більшу рішучість та взяв собі за зразок Едуарда Шеварднадзе. Не конче проголошувати вийнятковий стан, але й не треба цяцькатися з порушниками ладу і сівачами хаосу.

Володимир Скачко,
Київ

НОВИЙ ПІДХІД ДО УКРАЇНИ

Строба Галботт: — „...встановлюючи по-справжньому партнерські відносини з будь-якою країною, треба бути впевненим у тому, що твій партнер виконує міжнародні зобов'язання". Іншими словами швидше роззброюйтесь. Крім того є в обох американців і нагадування українським політикам про те, що таке бачення майбутнього України (вона мила Заходові. — В. С.) залишається поза полем зору багатьох" (Р. Попадюк) і що „сподіваюсь, що і ми, і українські провідники повною мірою використають це (новий підхід нового керівництва ЗСА — В. С.) на благо двох країн" (С. Талботт). Чи інакше: будьте слухняні — дещо отримаєте вже сьогодні, хоча б у вигляді політичної підтримки.

Оскільки С. Талботта переконали, що Україна в майбутньому буде без'ядерною, то є надія, що „новий підхід" запрацює. Хоча, якщо чесно, то не в ньому справа. Точніше ненепоступливість України була головною причиною його появи. ЗСА елементарно змінили курс, виходячи зі своїх інтересів і в цьому реґіоні, і, можливо, взагалі в Европі. Спробуймо розглянути, бо складові „нового підходу" тісно переплилися між собою і важливі для України.

Візьмемо згоду ЗСА бути посередником у поліпшенні українсько-російських відносин і бачити в Україні противагу Росії в східньоевропейському реґіоні. На мій погляд, поперше, як наслідок цього можливі спроби ЗСА змусити Росію хоча б щось компенсувати Україні за вивезену нею тактичну ядерну зброю і за чужі гроші зробити Україну поступливішою у питанні ядерного роззброєння.

Подруге, ЗСА, виконуючи настанови Г. Кіссінджера, З. Бжезінського та інших, хто хоче остаточно розвалу „імперії зла", попри всі заяви про російсько-американську дружбу справді не зацікавлені в становленні сильної Росії в новому відтворенні двополюсного світу і протистояння двох супердержав. Американські політики не можуть не завважити російські „вуха", що стирчали в придністровському конфлікті, стирчать у грузино-абхаських подіях, у війні між Азербайджаном та Вірменією, у громадянській війні в Таджикистані. Приховано чи відверто генеруючи конфлікти, Росія може затим виступати посередником у їх владнанні, а отже й посилювати свій вплив, „прив'язувати" до себе замирені сторони, підсилюючи процес економічним тиском. ЗСА не можуть цього не враховувати, і тому їм потрібна певна противага Росії, своєрідний буфер, ролю якої вони готові відвести Україні. Для Вашінґтону то взагалі було б ідеально: держави не дуже слабкі і не дуже сильні, та ще й противага одна одній. Але для України сьогодні це певна ґарантія її власної безпеки. Це один бік справи, так би мовити, геополітичний.

А є й інший, значно благородніший. Оскільки вже реально намітилося припинення югославського протистояння, то і ЗСА і Західня Европа не можуть не бачити, що загроза „балканізації Европи" може виходити з дещо дальшого сходу Европи. Поступово гасячи конфлікт у безпосередній близькості до швайцарських банків, миротворці зі Заходу нарешті повинні „згадати", що „палаючий Кавказ" — то теж Европа і там ллється кров, причому багато довше, ніж в Югославії (згадайте конфлікт у Карабасі). Заходові, повторюю, потрібний посередник і бажано европейський, а не Іран, Туреччина чи, не дай Боже, Ірак. То чому б і не Україна, яка вже проявляла готовність бути посередником і в Придністров'ї, і Грузії, і у Вірменії, її хлопці гинуть, несучи мир в Югославію.

Помітні в діях ЗСА побоювання й такого, сьогодні здається, фантастичного розвитку подій, як об'єднання Східньої і Західньої Европи і перетворення її на могутній геополітичний центр на чолі з Німеччиною. Тож для Вашінгтону не все одно, під чиїм керівництвом післясоціялістичний табір (Україна й Росія з їхнім потенціялом також) інтегруватиметься у світове співтовариство і чи збережуть ЗСА свої інтереси в цьому реґіоні. Це вже дещо смішно спостерігати: досить комусь із Бонну поїхати до Москви — з Вашінгтону щось обіцяють Києву. Хтось з Америки обіцяв Москві — з Києва обов'язково ідуть до Бонну. І від них „комбінацій" мерехтить в очах, от тільки справи не рухаються, на жаль, ні в Югославії, ні на теренах колишнього СССР...

Та, як мовиться, пошуки тривають, тому й з'явився „новий підхід" до України, бо на її території, крім усього, є ще й ядерна зброя, про яку хоча й заявили, що вона перенацілена на „неамериканські об'єкти", але хто його знає...

Залишається тільки з'ясувати, що ж у цій ситуації робити Україні, як цей вузол суперечностей використати на свою користь. На щастя, це не компетенція журналістів, і є надія, що курс і завдання нашої країни чітко визначені в доопрацьованих у постійних комісіях Парляменту „Основних напрямах зовнішньої політики", обговорення яких від нас чомусь приховали. Хочеться вірити, що не через їхню повну безпорадність. А насамкінець хочеться нагадати старе англійське правило — про відсутність постійних політичних друзів чи суперників і про постійність власних інтересів. Основне — їх усвідомити і, не поступаючись головним, хоч потроху реалізовувати, використовуючи для цього будь-які можливості, навіть найменші. Бо чекати сьогодні на швидше й одномоментне розв'язання усіх наших проблем не доводиться. Але й дякувати нікому нізащо чомусь не хочеться.

Харків. — Керівники обласної прокуратури заявили кореспондентам, що 3-го липня перший заступник генерального прокурора України Юрій Гайсинський, в присутності Стефана Батюшка та Генріха Алтуняна, зайшов до службового кабінету прокурора Харківської области Дмитра Бєєди за його відсутности і оглянули робочий стіл, сейф і карні справи, які в ньому зберігалися, після чого начебто зник один з томів карної справи. Д. Бєєда скерував протест до Верховної Ради та до генеральної прокуратури України.

Стефан Вельгаш

Декілька слів про гіпотечні позички

Як кожному відомо, купно власного дому або перефінансування існуючої позички — це дуже важлива справа. Кожна людина, що думає купити собі дім або перефінансувати позичку, мусить поставити таке питання: яка гіпотечна позичка (мортґедж) є найкращою для мене?

Так здається, що з найбільш популярних гіпотечних позичок для купця є традиційна 15-річна позичка на сталих відсотках („Фіксд рейт мортґедж"), тому що місячні рати можна два рази скоріше сплатити, якщо порівняти до 30-літньої позички. Правда, місячні рати за 15-річну позичку є трохи вищі чим 30-літні. Але, якщо купець може собі на те позволити, тоді 15-річна позичка корисніша, бо можна заощадити тисячі дол. у сплаченні відсотків, також можна два рази скоріше сплатити позичку.

Є такі купці, що вибирають 30-літню гіпотечну позичку тому, що місячна рата є нижча, а пізніше, якщо схочуть або зможуть, то скоріше сплачують більшими сумами свою позичку. Головне, що ця програма добровільна та її звуть „акселерайтед амортийзейшен текнік". Кожна додаткова заплата поза нормальними ратами не тільки зменшує суму позички, але також і зменшує відсотки на цій сумі.

Ще інший спосіб сплати гіпотечної позички є п'ятирічна позичка „баллун мортґедж" також знана як: 5/15, 5/20, або 5/25. Після п'яти років, купець має право сплатити повну позичку або переписати позичку на базі відсотків даного ринку. Ця форма позички є добра, коли купець не думає довго лишатися на цій адресі.

Ще одна добра форма гіпотечної позички для купця, що не думає довго лишатися на цій самі адресі, є позичка із змінною відсотковою стопою знана як, „аджастабл райт мортґедж" (АРМ). Відсотки АРМ міняються час від часу на базі зміни в ринку, де рати місячні можуть зменшуватися або збільшуватися, і АРМ має забезпечення вбудовані в такий спосіб, щоб рати не піднялись занадто вгору для купця.

Котру саме гіпотечну позичку вибирати залежить від купця та його фінансової спроможности сплатити місячні рати, також залежить на як довго ця особа думає залишитися на цій адресі.

Український Народний Союз уділяє своїм членам в Канаді і в Америці гіпотечні позички тільки від одного до трьох родинних домів, де живе власник. УНСоюз уділяє гіпотечні позички для потреб своїх членів та старається допомогти їм стати власником дому, а це посилює нашу громаду.

Уділяємо п'ятьрічні позички із змінною відсотковою стопою, або 15-річні позички на сталих відсотках, а сплачення позички є розкладене на протяг 15 до 25 літ, з правом перефінансування позички після дозріння. Право на отримання позички мають тільки члени УНСоюзу, тобто ті, які мають забезпечення, у висоті принаймеше пів суми позички.

Щоб отримати більші інформації про гіпотечні позички, або аплікацію для отримання позички, просимо зв'язатися телефонічно на число (201) 451-2200 або 1-800 253-9862 (поза Н. Дж.)

Х. В—Ф.

„ВЕЛИКА СІМКА" І УКРАЇНА

Минулого тижня „велика сімка" закінчила свої наради в Токіо, не досягнувши в загальному будь-яких особливих рішень, але все ж таки мала змогу обговорювати багато подій, що відбуваються під сучасну пору в цілому світі. Одначе, щоб не повернутися зовсім з порожніми руками додому, керівники держав „великої сімки" опублікували свою політичну декларацію, яка складається із дев'яти резолюцій. Перші чотири мають загальний характер, де в першій точці заявляють, що вони, провідники своїх сімох країн і представники европейської спільноти, підтверджують свої зобов'язання до всесвітніх принципів, свободи, демократії, прав людини і законного правління. Далі ідеться про те, що міжнародна спільнота активно намагається поліпшити засоби, як запобігти можливим конфліктам. Підкреслюється важливість Організації Об'єднаних Націй, яка конечна для втримування міжнародного миру і безпеки, тому всеціло підтримують зусилля ООН поліпшити намагання запобігаючої дипломатії для зміцнення миру в контексті програми генерального секретаря цієї організації. Сказано також і про сильну підтримку реґіональної співпраці для сприяння мирові, демократії та стабільності. Ще теж там підкреслюється те, що захист прав людини — це обов'язок усіх народів, як це підтверджено на Світовій конференції прав людини у Відні. Сказано і те, що справа біженців потребує негайного полагодження. Вкінці підкреслено теж небезпеку тероризму, спонсорованого окремими державами, якому енерґійно треба протиставитися.

Щойно у п'ятій з черги резолюції починається перелік конкретних справ, окремих осіб і країн. Для нас ця п'ята резолюція зокрема, бо це вперше в резолюціях „великої сімки" говориться про Україну та її Президента. Починається вона тим, що посилене співробітництво і партнерство конечне для успішности реформ у колишніх централізованих економіках, і вони, тобто країни „великої сімки", з нетерпеливістю очікують демократії, стабільности і сильної економіки в цих країнах. З цього приводу вони сильно підтримують рішучий підхід до реформ у Росії під керівництвом президента Боріса Єльцина та його уряду.

Ми також сподіємось, що Росія вестиме свою політику, базуючись на базі законів і справедливости, та буде продовжувати відігравати будуючу ролю відповідальної держави у міжнародній спільноті. Ми теж підтримуємо процес реформ в Україні та сподіємося, що недавня зустріч президентів Б. Єльцина і Л. Кравчука стане фундаментом до дальшого поліпшення взаємовідносин цих двох країн.

У шостій точці резолюцій, де найперше підкреслено небезпеку з приводу розповсюдження ядерної зброї та звернення до Північної Кореї не відступати із договору стосовно нерозповсюджування ядерної зброї, „велика сімка" окремо звертається до України зі закликом ратифікувати Договір про зменшення стратегічної зброї та знову до України і Казахстану, щоб вони приєдналися до договору нерозповсюдження ядерної зброї як без'ядерні країни. У наступних трьох точках резолюцій заторкнено всі проблеми в кожному закутку, почавши від колишньої Югославії, Камбоджі, Близького Сходу, Іраку, Ірану аж до Південної Африки включно.

Усе ж таки оцей факт, що провідники „великої сімки" окремо вирізнили Україну вказує на те, що вони вкінці починають, так як і Америка, усвідомлювати собі, що Україна — це окремий суб'єкт державности.

Катерина Квітчаста,
Охтирка

СЕРЦЕМ БАЧУ Я СВІТ

Теплий вечір гойдає зарошені трави.
Дощ недавно пройшов із прозорим веслом.
Навкруги розлилась лебедина ласкавість
І озерце блищить, ніби вимите скло.

Луки пахощі ллють, їх відносить, пташина
на пругкому крилі у ясну далину.
За пташиною вслід радо подумки лину
й жодну пісню землі не мину, не мину.

Серцем бачу я світ: щедрий дім, щедру стежку,
де посіяний рух до весняних буянь.
Чую ту молоду стоголосся мережку,
на канві почуття, яку вишив баян.

Смуток випав з душі. Випромінює настрій.
Повнозвуччя туге випряда тишина.
Певно з рос запашних людям світиться щастя
Й відчуваю це я не одна, не одна.

Розчинилися вікна, полились ніжні звуки.
Над серпанком м'яким гомін легко спурхнув.
Відчуваю крізь час, як до рук спішать руки
й мене радує це не одну, не одну.

(Із збірки поезій „Розшити радістю життя".)

Мирослав Лабунька

БІБЛІЯ СЕРЕД СЛОВ'ЯН

IV

Вкінці треба сказати, що сама ідея відбути такий конґрес на якому предметом уваги є Біблія, — у Єрусалимі, надзвичайна. Говорити про різні біблійні події і дивитись через вікно на землю й місто, де вони відбувались, має особливий чар і значення. Ця обставина надає свого роду реальної автентичности подіям, обставинам і людям, що про них про них ішла мова у доповідях і дискусіях. Конґрес був може не так форумом взаємодії культур (як це сказано в його назві), як конфронтацією перводжерел християнської культури слов'янських народів із історією — географічною дійсністю. Можна без застережень сказати, що конґрес був вдалим. Він показав, що серед вчених у країнах Східньої Европи є багато таких, що не цуралися цікавитися і досліджувати Святе Письмо навіть у цих часах, коли це було заборонено й навіть небезпечно. Але також було показано на прикладах, якої шкоди зазнав культурний розвиток серед народів, що опинились були під пануванням комуністичних режимів. Кроком уперед був конґрес теж у науковому відношенні. Висловлено на ньому ряд нових осягнень у ділянці біблійних дослідів, у першу чергу слов'янських текстів перекладів, але й у відношенні до оригіналів біблійних книг. Була вільна виміна думок і поглядів на ряд питань текстології, екзегези, філології. Поновлено старі знайомства серед учених та нав'язано нові зв'язки й контакти. Думаю це останнє було особливо важливе для української делеґації.

Травелог. Учасники конґресу були запрошені прибути до Ізраїля кілька днів перед конґресом, щоб 18-го червня мати змогу взяти участь у прогульці по Ізраїлі. На жаль, я не міг скористати із цього запрошення, бо приїхав, коли конґрес вже почався. Оповідали інші учасники, що прогулька була надзвичайно цікавою. Не сумніваюся, бо кожний закуток колишньої Палестини — це нашарування історичних пластів, як її конкретних історичних подій, а не має кращого способу вивчати минуле, як через відвідини місць, де мали місце історичні події. Але й ті з нас, що не взяли участи в оглядинах країни Ізраїля мали все таки нагоду дещо побачити, а в першу чергу Єрусалим. У середу 23-го червня перед полуднем всі учасники групами із місцевими провідниками відвідали Старий Єрусалим, що все ще оточений високими й грубими мурами. Відвідали ми Хресну Дорогу, Церкву Гробу Господнього, що в ній крипта Гробу Христа, церкву св. Анни біля руїн Витезд купілевого місця, це Христос уздоровив паралітика. З дороги, що веде попри Сад Гетсиманський, поглянули на місце, де був цей сад і де сьогодні красується російський храм. Та таки найбільше враження на християнина робить Голгофта та Гріб Господень. Якось у момент, коли я там найшовся, згубившись в натовпі і втративши свою групу, не було багато людей біля гробу й тому можна було спокійно зайти в крипту, помолитися і поставити свічку, як годиться паломникові.

Увечері цього ж дня (середа) нас повели до жидівського національного музею. Це властиво не один, а кілька музеїв, що творять цілий комплекс будинків на обширній площі городів і скверів. Найбільш на всіх зробив враження, був свого роду бункер, в якому зберігаються рукописи із Кумрану, найстарші тексти частин Біблії.

Як відомо, однією чи не з найбільших атракцій Святої Землі є Мертве море. У п'ятницю 25-го червня автобусом через Юдейські гори й пустиню поїхав до Мертвого моря. Тут і там стоянки — табори бедуїнів, а ближче моря — евкаліптові та пальмові гаї, відповідно плекані, зеленіють серед пустинного краєвиду. На пляжі, де я зупинився, тільки декілька осіб. Це й не дивно, бо такої спеки в своєму житті ще я досі не переживав. Крім цього — це робочий день. Вода тепла й згущена. Її особливість це те, що в ній не можна втопитись. Довго не можна залишатися над морем, бо коли не приїхати до Єрусалиму перед 4-ою годиною по полудні, не можна буде дістатись до університету; зайде шабас і не діятиме транспорт та інші служби суспільних услуг.

У суботу таксівкою дістався до Тель-Авіву. У суботній день публічний транспорт не діє і літаки не літають в Ізраїль. Можна порушуватись тільки приватним автом, або таксівкою, що належить неортодоксальному громадянинові. Скористав я з нагоди, що була гарна погода й море близько готелю, то й скупався. О 4-ій годині — зустріч із амбасадором України в Ізраїлі Ю. Щербаком. Амбасадор показує мені місто, а тоді привозить до чепурного будинку амбасади, де ми переводимо деякий час за чашкою кави. Довідуюсь цікаві речі про труднощі й успіхи у праці цієї особливої української дипломатичної станиці. Це якраз час після недавньої бурхливої візити голови ізраїльського Кнесету (Парляменту) Вайса в Україні. Інформую амбасадора про перебіг конґресу й дякую за те, що потрудився приїхати на його початок, щоб привітати учасників від України. Прохід увечері, понад морем, коротка ніч у готелі і досвіта ідемо на летовище, щоб віддетіти до Мюнхену. У подорожній торбі сувенір — шишка пінії із невеличкого парку, де найшли гріб жінки Давида й засушена квітка із Святої Землі — враження... враження.

Сторінка творчої молоді України

ЛІТЕРАТУРА НА РУЇНАХ

Творча Асоціяція "500" сприяє розвиткові сучасної літератури.

АНДРІЙ КОКОТЮХА

Народився в Ніжині. Закінчив Київський Університет. Журналіст. Друкувався на шпальтах республіканських видань. Один з фундаторів ТА "500".

Останнім часом важко назвати подію в світі культури, яка б сколихнула як що не всю Україну, то хоча б столицю республіки Київ. Займатися літературою і мистецтвом сьогодні в Україні справа втратна і невдячна. Ті ідеали й принципи, які відстоювали діячі культури старшого покоління, нині для молоді застарілі й не мають популярности. А носії цих ідеалів, здебільшого письменники, не викликають довір'я в молодих, хоч вони — письменники — зрікаються привселюдно своїх колишніх поглядів, на яких виросли, зробили собі ім'я і які намагалися передати в спадщину наступному поколінню.

Все, що було раніше, — зруйновано. Молодь, якій призначено робити внески у розвиток національної культури й літератури, сьогодні більш охоче виявляє себе і свої творчі потенціяли на ниві бизнесу.

Можна сказати, що Творча Асоціяція "500" створилася для того, щоб довести, що молода література є, і до неї приходять ті, в кого за душею немає ідеологічних і політичних гріхів. Їхні погляди формувалися наприкінці 1980-их — на початку 90-их років, коли Київ вирував антиурядовими мітингами, коли голодуючі студенти потребували підтримки, коли молодь примусила політиків і законодавців рахуватися з її думками і настроями. Згодом політика набридла і втомила, молодь зневірилася й розчарувалася в ній. І прийшла література.

В Україні покищо немає сприятливих для молодих авторів умов. Стара генерація літераторів за рівних собі їх не визнає. А вони, в свою чергу, не потребують підтримки й допомоги „старих". Подібну лінію діяльности обрала собі новоутворена Творча Асоціяція "500".

Створена вона в березні 1993 року. Це не державна, не бюрократична структура. Просто, троє молодих професійних журналістів вчасно зрозуміли, що позиційна, базована на протистоянні ідей, війна між письменниками і масове ходіння літераторів у велику політику не має нічого спільного з літературою як такою. Тому мета Асоціяції — робити все можливе для того, щоб молоді літератори, музики, мистці — художники могли виявити себе.

Приклад: літературно-поетичний Вечір під назвою „Абзац. Літературна забава", влаштований і проведений силами ТА „500", спонзорований Центром Творчого Телебачення і видавництвом „Смолоскип" 19-го травня 1993 року в Київському міському Будинку Вчителя. На вечорі свої оригінальні твори читали молоді літератори: Сергій Кухарук, Лариса Слюсак, Олександер Кабанов, Вікторія Стах і Руслан Фуфалько. Пісні на текст віршів Василя Симоненка співав Андрій Чернюк.

Сьогодні Ви маєте змогу ознайомитися з творчістю деяких учасників вечора. Жодному з них ще немає 30 років, більшість з них — професійні журналісти, і всі вони разом намагаються сказати своє слово в літературі, яка сьогодні — на нашу думку — перебуває в руїнах. Вони прагнуть відбудувати її.

А тепер знайомтеся: Молода Література 90-их.

ВИДАВНИЦТВО „СМОЛОСКИП"

ім. В. Симоненка — Спільне Українсько-Американське підприємство — проголошує нагороди українській творчій молоді

З метою заохочення молодих літераторів, дослідників, а також для сприяння розвиткові сучасної української літератури видавництво „Смолоскип" засновує щорічні одномільйонні нагороди (за курсом національної валюти на травень 1993) в галузі поезії, прози і дослідницької діяльности. Передумовою отримання нагороди є високий художній рівень твору, глибина думки, об'єктивне дослідження.

Нагороджені твори, написані українською мовою, повинні сприяти українському духовному відродженню, національному й державницькому самоусвідомленню. Нагороди надаватимуться творчій молоді України, східньої і західньої української діяспори віком від 16-ти до 30-ти років. Рукописи й видані твори розглядатиме жюрі, покликане видавництвом „Смолоскип".

Збірки віршів і твори обсягом 175 і більше друкованих сторінок будуть відзначені таким чином:

ЗА ДОБІРКУ ПОЕТИЧНИХ ТВОРІВ: 1-ша нагорода — 500 тис. крб. і три заохочувальні нагороди по 175 тис. крб.

ЗА ПРОЗОВИЙ ТВІР: 1-ша нагорода — 500 тис. крб; і три заохочувальні нагороди по 175 тис. крб.

ЗА ДОСЛІДНИЦЬКИЙ ТВІР (про підрадянський період з Історії України, про розвиток літературного процесу, репресії, голод-геноцид 1932-33 рр., національну політику, історію Церкви, економіку, Рух опору тощо): 1-ша нагорода — 500 тис. крб. і три заохочувальні нагороди по 175 тис. крб.

Якщо не буде гідних претендентів, перша й заохочувальні нагороди не будуть надаватися. Вони залишаються у фонді Видавництва до наступного року. У випадку зміни курсу національної валюти сума нагороди буде відповідно збільшена або зменшена.

Нагороджені твори видавництво „Смолоскип" намагатиметься видати або сприятиме їхньому виданню.

Твори на конкурс (рукописи або вже опубліковані) слід надсилати до видавництва „Смолоскип" до 1-го січня кожного року. Результат конкурсу буде оголошений, і нагороди вручатимуться в столиці України у травні кожного року.

За інформаціями звертатися:

Україна 252001 Київ, Головпоштамт, а.с. No25. „Смолоскип".

„Smoloskyp".
P.O. Box 561, Ellicott City, MD 21043 USA Tel. and Fax: (410) 461-1764.

Осип Зінкевич, директор
Володимир Гула, керівник

Київ, 22 травня 1993 р.

АНДРІЙ КОВАЛЕНКО

Киянин. Закінчив факультет журналістики Київського Університету. Працює кореспондентом газети „Молодь України". Автор поетичних і прозових творів. Друкувався в республіканській періодиці.

КОЛИСЬ І НАВІКИ

Розкуте проміння голубить моє обличчя
Блідий вогонь позбавлює надії
Відкрити очі щоб осягнути мрії
Мої напівзакриті вії
Сягають у глибінь середньовіччя.

Розкуті промені розплавлюють каміння
Колись каміння скелею здіймалось
У височінь у сфери недосяжні
Велично та красиво підіймалось.

Щоб розкололись на уламки скелі
Щоб промені мене ласкали ніжно
Щоб я злітав розкуто й падав грішно
У сутінках сліпі і надто ранні.

Красива пісня сутністю вбиває
Я скеля що розпалась на уламки
Моє каміння зразу не зникає
Потрібен час він надто вічний зранку.

Розкуте проміння голубить моє обличчя
Я знаю все і гидко не знаю нічого
Куди вже зварійована стежка? До Бога?
Та мовлять сльозами дощу схоронені очі німого
Ти житимеш вічно мов промені середньовіччя.

РОМАН КУХАРУК

Народився на Буковині. Закінчив Київський Університет. Автор численних публікацій у періодиці та книжки для дітей „Йой!" (1993).

Юріку Бедрику

— Цей Кухарук —
козел —

Сказав мені поет,
Котрого я читав
В перекладі на гінді.
Я не погодився.
І в писок му не дав,
Але сказав, що я
По морді б'ю навіглі.
Поет же не чекав
Такої твердоти
У голосі моїм,
Твердому від цигарки.
А я собі пішов
З Олесем пити квас,
А той оригінал
Повергнутий у шмарки
Лишився. І бетон
Прогнувся перед ним
І сині мухи — бує —
Завили під чалмою.
І він сказав — Авжеж.
Це я козел. А він
Поет. А я...
...А ти
Комаха під корою
Дубовою. Проте
Іди собі, греби
З Хрещатика в Бомбей
Свої мерзенні ласти.
А я піду найти
Того, хто міг би цю
Полюцію мою
На гінді перекласти.

Сагайдачному

А я мою Юльку
На тютюн та люльку
Не міняв ніколи
Та вона мене міняла
На масний кавалок сала
І бляшану миску слив.
Добре так,
Як ти робив.
О!
Я признав.

СЕРГІЙ МИРОНЮК

Народився в м. Луцьку на Волині. Вчився в Харківському Університеті на фізичному факультеті. Навчання не закінчив. Активний учасник Народного Руху і СНУМу на Волині. В 1990 р. переїхав до ЗСА. Працює в книгарні при щоденнику „Свобода" у Відділі передплати видань з України.

ПРОБУДЖЕННЯ

Заглядає сонце
у моє віконце,
промовля до мене:
„Надворі вже день!
Прокидайся зо сну
і весну голосну
зустрічай скоріше
ти вінком пісень!

Зазирни в просвіти,
що в бузкових вітах —
у лугах ранкових
в серпанковій млі
віднайдеш очима
неземну дівчину
у вінку барвистім
із квіток Землі..."

Вже немає ночі,
протирай-но очі,
подивись як квітне
за вікном бузок!
І впусти до хати
цей духмяний запах,
посміхнись до неба
і дзвінких пташок!

Я повірив сонцю
і своє віконце
розчинив широко,
подивився в двір
і... заплющив очі,
бо вжахнувся ночі,
крижаного вітру
і холодних зір...

МАКСИМ РОЗУМНИЙ

Народився у Києві. Закінчив Київський Університет. Навчається в Інституті філософії АН України. Друкувався в республіканській періодиці. Один з фундаторів ТА „500".

Вічний революціонер

Здійма вітер верховіття
бризне соком на долоні
Я знайшов своє суцвіття
кольорів і забобонів

Вже моє чутливе серце
харапудиться до герцю
На веселому світанні
буду півень не останній.

Каменярі

Хто будує вежу
вежу на межі
Я їх застережу
душі бережіть

я давно вже стежу
хто будує вежу
я їм так скажу
любіть свою межу

руйнувати вежі
спалювать мости
от душі спасіння
Господи прости.

ОКСАНА ТКАЧ

Народилася у Києві. Навчається у Київському Університеті. Друкувалася в альманасі „Вітрила'90", республіканській періодиці.

* * *

Забреду в ці сніги. Ген стоять і вустами
торкаються хмар,
притуливши до тіла землі ненаснажене лоно.
Дике сонце вляглося на них, як великий рожевий
кальмар.
Забреду в ці сніги — і душею нараз охолону.

Стану біла, як сніг — понад світ — стану мудра й
висока, як сніг,
зашкарублою пучкою буду виводить анданте,
бо твоя чевгамованість мало-помалу —
а падає з ніг:
я взяла з тебе все, щоб нічого натомість
не дати.

Повертає назад літачків паперових озоновий клин,
вже не чути чужого тепла, що намарилось близько.
Достигають сніги в чорносливних очах одаліски —
забреду в ці сніги — годі вже, мій коханче,
устаньте з колін.

СЕРГІЙ РУДЕНКО

Народився на Сумщині. Закінчив Київський Університет. Журналіст. Друкувався на шпальтах республіканських періодичних видань. Один з фундаторів ТА "500".

ФАНТАЗІЯ ЛІТЕРАТУРИ

(пародія)

Це тіло це вбивство це привид це
вішалка
цей блазень бере черепи
ціцерон'дерталець шекспір адольф
чаплін
йосип сковорода
людиноворон'христос динозвір комаха
свиня ікласта ніч
все вужчий тунельний протяг
чорний попіл облич
тяжко голосять тіні
пронизлива мить...

Віктор Неборак.
„Фантазія метро" із збірки „Літаюча голова", 1990 р.

Це книга це вбивство це не привид це не вішалка
хоч цей вірш хватає за душу
неборак ірванець андрухович
юра позаяк
недоступ либонь комахи
кабанище ікластий серед ночі
стоїть у літературі
чорний як попіл від старости
тяжко голосять тіні
мить зупинилась на мить
стогне кричить
все обертається у вірші
але спить і мовчить.

Ця біла туга... Білий сум
В обіймах сірої зими.
Там вітер слово надломив,
Як я шептала: „Милий,
ми..."
Несу

Пелюстку слова в дощоліз,
А вітер віє, виє, в'є
Волосся в листя не моє,
І я забуду, що ти є...
Обліз

Як місто в хмарах
більмуватих,
Мій голос під зими саваном.
Що зараз в світі: вечір?
ранок?
Байдуже. Я питать не
стану.
Як ховати

Дощ понесуть в труні із
вати снігів
Я просто бути перестану,
Як біла туга, білий спів.

ЛАРИСА СЛЮСАК

Народилася на Черкащині. Закінчує Київський Університет. Друкувалася в республіканській періодиці.

ВІКТОРІЯ СТАХ

Народилася у Києві. Вчилася у Київському Університеті. Авторка поетичної збірки „Зустріч біля трансформаторної будки" (1991) та книжки для дітей „Пан Кухоль" (1992).

* * *

Плоди екзотичні й химерні створіння із ночі
гуртом наді мною нависли в ослизлу цю зиму.
Я не жену їх, не маю бажання на прощу
йти, як ходила колись напівжінкою —
напівдитиною.
Прощу знаходжу у нашому спільному тілі,
в його екзотичних плодах і химерних створіннях.
Прощу знаходжу у вірі твоїй безконечній
в мою жіночість, теперішність, мою
прийдешність.
Прошу, прости оце прагнення вічної прощі.
Просто долоні свої простягни, обхопи мене,
прошу.
Стисни колінами і в танцеві цім найсолодшім
в лоні моєму плекай нашу пристрасну прощу.

* * *

Відбуваю, як сон,
як тривога, породжена
споминoм,
у тобі, у собі,
у поблідлих кольорах зими,
у забутих словах,
у застряглій до болю
оскомині,
у шаленстві забав,
де присутні лиш вечір і ми...

І не знаю коли
переступлю кордони
неспокою,
що стискають мене
все сильніше, сильніше,
сильніше...

І не буду для тебе
і світу цілого морокою,
як оцей непотрібний,
в автобусі писаний, вірш...

РУСЛАН ФУФАЛЬКО

Народився на Івано-Франківщині. Закінчив Київський Університет. Працює в журналі „Україна". Друкувався в періодиці.

НАСТРІЙ

Сьогодні я буду писати вірші,
А завтра я буду читати Софокла...
Та миші прогризли діру на душі
І, шляк би їх трафив, — душа моя змокла.

Я злий на життя, і на день, і на дощ,
Я зараз завию, як дідько скажений,
У пеклі доріг, тротуарів і площ
Немає нічого святого для мене.

Червоне, як кров, витікає життя.
І скрапує дзвінко, і б'є мене в груди.
В моїй голові спалахнуло сміття,
То мрії горять — я гасити не буду.

Не буду, не хочу, най все погорить!
На ватрі страшній я запалю цигарку.
Який я щасливий — нещасний в цю мить.
І як мені холодно, як мені жарко.

Сьогодні я буду писати вірші...
А завтра, можливо хтось інший напише...
Вже космос заходить у діри душі,
Які так безсовісно вигризли миші.

Сторінку підготовили Андрій Кокотюха і Сергій Миронюк. Заголовний напис виготовив Олесь Тимошенко.

„Прохаєш продиктувати тобі перепис моїх галушок з часником? По телефону?! Доню, люба моя, цей дзвінок через океан може тебе фінансово знищити!..“

„Не турбуйся, мамо! Мої телефонні розмови з Україною тепер коштують на 15% дешевше – я вибрала програму ощадности AT&T Special Country℠! Отже, диктуй, а я тобі відповім перепусом американського пирога з яблуками...“

ТЕПЕР МОЖНА ДЗВОНИТИ ЧАСТІШЕ, ДЖЕРКОТАТИ ДОВШЕ, ПЛАТИТИ МЕНШЕ!

Будь-яка країна за вашим власним вибором.

Економічна програма AT&T Special Country℠ пропонує 15% знижку на міжнародний телефонний зв'язок з тією країною, котру ви назвете.* Ви назвали Україну? Чудово! Тепер вам потрібно лише сповістити нас про ваше оце рішення, та програма економії AT&T Special Country почне працювати для вас. Немає нічого простішого, усього один дзвінок.

З тієї самої хвилини кожний ваш дзвінок до рідних та близьких буде приносити вам помітну економію.

Та, певна річ, швидкий, виразний та безперебійний зв'язок, котрий мільйони наших клієнтів вже звикли одержувати від AT&T.

Будь-який день тижня за вашим розсудом.

Ніякої щомісячної оплати. Ніяких вступних внесків. Достатньо лише сповістити AT&T про вашу „Особливу країну“ та почати щадити по 15% від базової вартости усіх міжнародних дзвінків, зроблених без допомоги оператора AT&T. Тепер вже можна дзвонити ощадно від понеділка до понеділка!

Будь-який зручний вам час доби.

Вдень чи вночі, 24 години на добу, можете зберігати гроші на міжнародних розмовах з близькими та любимими вами людьми. Дзвони та балакай! Хоч би й про галушки. Чому б ні?

1 800 367-9806, Ext. 121.

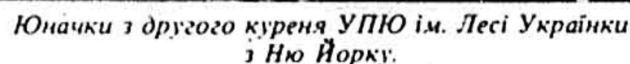
Безкоштовний дзвінок по телефону, та програма AT&T Special Country℠ почне економити вам гроші.

*Ця програма пропонує на вибір більше ніж 200 країн та регіонів світу. Вона не може використовуватись передплатниками на певні інші програми AT&T. Існують також інші умови та виключення.

Пластове свято Юрія на „Писаному Камені"

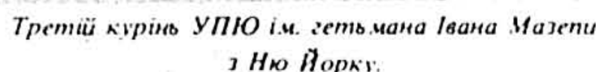
29—31-го травня ц.р. на оселі „Писаний Камінь" відбулося крайове пластове свято Юрія. Хоч „Писаний Камінь" віддалений від деяких станиць, на оселю при-закону. Метою цього церемоніялу було показати пластову єдність між всіма уладами і пригадати присутнім прикмети доброго пластуна й пластунки.

Юначки з другого куреня УПЮ ім. Лесі Українки з Ню Йорку.

було коло 120 учасників з таких пластових станиць як Ню Йорк, Вашінгтон — Балтімор, Чикаго, Дітройт, Клівленд, Баффало, Рочестер та один гурток юнаків з Філядельфії.

Крім крайового коменданта (ст. пл. Левко Голубець), з виховного сектора Крайової Пластової Старшини були: ст. пл. Христя Санторе (крайова комендантка) та ст. пл. Андрій

Третій курінь УПЮ ім. гетьмана Івана Мазепи з Ню Йорку.

Ґной (спортовий референт).

Свято Юрія зорганізували старші пластуни з куреня „Перші Стежі" з допомогою інших старшопластунських куренів — „Бурлаки", „Лісові Мавки" та „Лісові Чорти". Клич цьогорічного свята Юрія був: „За лицарську честь і за предківську славу" (з пластового обіту).

Програма свята Юрія була так запляйована, що юнацтво мало змогу брати участь в багатьох заняттях. Гарна погода дала змогу провести лисячий біг по групах, спортові змагання, змаги співу, майстрування та терeновий змаг (на тему казки Івана Франка „Лис Микита"), який підготовили „Лісові Мавки". В суботу увечорі відбулася товариська зустріч, зорганізована „Лісовими Чортами", під час якої юнацтво мало змогу поспілкуватися і послухати цікаву сучасну музику з України і Америки.

На оселю також приїхало коло 50 старших пластунів і старших пластунок з різних станиць, які мали свій власний підтабір і брали активну участь у програмі та помагали в заняттях з юнацтвом. Це було ще однією ознакою, що старше пластунство є активне у Пласті і цікавиться виховною працею з юнацтвом.

У неділю після Богослуження був тереновий змаг, а під вечір відбулася ватра, на якій склали присягу деякі пластуни з Дітройту і Клівленду. Ватру розпочав церемоніялом ст. пл. гет. скоб Левко Голубець разом з 14-ма пластунами (-ками) з юнацтва і старшого пластунства. Кожний з них мав смолоскип, яким засвічував ватру і в той же час виголосив одну з точок пластового

Комендантkою свята була ст. пл. Ліля Галяревич, бунчужні ст. пл. Таня Кравс і ст. пл. Петро Ковч, а писарем ст. пл. Лариса Космос.

В суботу крайові коменданти мали з юнацтвом гутірки (дискусії) на теми літніх таборів, важливість приналежности до Пласту, українська мова у Пласті і як юнацтво уявляє собі Пласт в майбутньому. Загальні висновки після дискусій були, що Пласт є важливим для юнацтва, бо приналежність до нього дає їм багато більше, ніж те американське середовище, в якому вони живуть. Дуже позитивним було те, що багато юнаків і юначок вважають, що без української мови Пласт не може існувати.

Крайові коменданти також провели дискусію про Пласт з тими родичами з різних станиць, які були присутні на оселі. Головною темою була роля батьків у Пласті. Дискусія дійшла до висновку, що батьки повинні брати активну участь у пластуванні своїх дітей, допомагати станицям провадити їхню працю та заохочувати своїх дітей бути активними і корисними членами.

Юнацтво мало змогу брати участь в різних цікавих заняттях і це додало до успіху свята. Відгук від юнацтва був позитивний і тому в майбутньому варта прикласти всіх зусиль, щоб дальші свята Юрія були цікаві і змістовні, а це запевнить ще численнішу участь юнацтва.

ст. пл. Галя Кузишин

Померла А. Мриц-Сатурська

Клівленд. — Тут померла 10-го липня після довгої та важкої недуги широковідома пластова виховниця і пластунка від 1922 року Анна Нуся Мриц-Сатурська.

Перебуваючи в ЗСА після Другої світової війни, вона всеціло була віддана Пластові, посвячуючи на виховну а зокрема на таборову працю увесь свій час та усі сили. Довгими роками провадила як командантка пластові табори для юначок на пластових оселях зокрема на „Вовчій тропі" і на „Новому Соколі" біля Баффало. Була до кінця життя членом Пластової станиці у Клівленді.

Похоронні відправи у Клівленді відбулися у середу, 14-го липня, а поховання у п'ятницю 16-го липня, у Вашінгтоні на Українському Національному Цвинтарі-Пам'ятнику.

Покійна була одною із перших членок куреня пластунок „Ті, що греблі рвуть", який був постав у Львові ще перед розв'язанням Пласту.

НА ВІЧНУ ПАМ'ЯТЬ ДІДУСЕВІ

8-го березня 1993 року, після довгої, довгої недуги, перестало битися втомлене добре і ласкаве серце мого дідуся о. прот. Анатолія Булавки. Зворушливий похорон у Бавнд Бруку, 11-го березня, очолив впреосв. Владика Антоній, перервавши свою місійну працю, в сослуженні численного духовенства. Під час заупокійних чинів (одпівання) філядельфійського деканату, очолених деканом о. протопресв. Франком Істочином, у Балтиморській церкві Св. Михаїла, де дідусь був настоятелем протягом чотирьох з половиною років (1980—1984), як також і похоронних чинів, я збагнула, як його любили і поважали всі люди, чиє життя він доторкував своєю привабливою натурою і щирою людяністю.

Не менш зворушливо було бачити участь греко-католицьких настоятелів (з Балтимору і з Вашінгтону) в одпіванні. Дідусь мій був понадконфесійним українським соборником, з великої літери. Прибули також і Вашінгтонці (з моєї парафії) на останнє прощання, бо перед паралічем обслуговував дідусь також і вашінгтонську парафію св. Андрія Первозванного у відсутності місцевого настоятеля.

Правда — останнє прощання з покійником у великій мірі віддзеркалює земну вартість цієї людини.

З болем, смутком і рівночасно з любов'ю, разом з сестричкою Женею, двоюрідною сестрою Ларисою і двоюрідним братом Андрієм, ми, внуки, присвячуємо його світлій пам'яті цей скромний спогад, як останнє наше прощання і нев'янучий вінок на його могилу. Мені виповнилося 15 років, Жені — 10, Ларисі — 18, Андрієві — 15. Дідусь мав у нас великий авторитет. Усі ми дуже його любили і поважали; хоч за останніх 9 років нашого спілкування ми привикли до нього, як до знеможеного паралітика-емерита. Все ж таки, духово, вони з бабусею, паніматкою Марією, були для нас великою підпорою і, особливо, поштовхом до свого рідного українського кореня. Отже, поділюся з вами, дорогі читачі, моєю дуже відповідною цій сумній оказії шкільною вправою з 1992 року. Надіюся, що вона пригадає вам і вашу скитальщину, ваше минуле, ваші колишні мрії і стремління. Па-па, діді, спи спокійно, від усіх нас онуків — Вічна пам'ять...

СПОГАДИ СКИТАЛЬЦЯ

Весною 1992 року, як завдання з „Рідної Школи", я мала ширше інтерв'ю з моїми дідусем і бабцею, о. Анатолієм і паніматкою Марією Булавками — батьками мого тата, про їхній приїзд до Америки у кінці 40-их і початку 50-их років. Багато цікавих подробиць я дізналася про цю скитальщину моїх ближчих предків з рідної, тоді загарбованої, „землі Шевченка" до вільної „землі Вашінгтона". Тяжкі то були повоєнні часи нашим втікачам, але усі, хто міг, їхали до Америки з великою надією на краще майбутнє. Почну я свій опис так, як шкільна тема вимагає, уже з Німеччини

У Німеччині родина мого батька проживала у різних таборах (так званих) Ді-Пі. Жили вони у Бад Кіссінґені, Швайнфурті, Ашафенбурзі (Піонір Кассерне), Вірцбурзі і Амберзі.

Мої родичі перебували в Бад Кіссінгені, у 1944—45 роках, якраз перед закінченням війни. Тоді американські літаки масово бомбили Німеччину. Перелітаючи і оминаючи курортне місто Бад Кіссінген, бомбовики нищили стратегічні німецькі заводи у недалеких Швайнфурті, Вірцбурзі, та інших містах, що приспішило кінець війни. Розказували дідусь з бабцею, як ночами будили їх серени, алярмуючи „ворожі" нальоти, і усі бігли до схронів в узгір'я міста. Нічне небо оживало, освітлене рефлекторами; а стрілянина протиповітряних німецьких батарей не вгавала. Тато мій, хоч мав тодів всього тільки чотири з половиною років, ці події уже добре пригадує. Одягнений у свій, з України ще, кожушок, біг він з бабцею і дідом (моїми) до схрону, а німецькі хлопчаки байдуже кпили і прозивали його „гай ліге Ніколяус", (Святий Миколай). Суворі виглядом літаки повторювали цю драму ніч-у-ніч.

У Бад Кіссінгені, живучи на так званій „приватці" (не в таборі), дідусь і бабуся мої (як і вся родина) ближче запізналися і доля їх з'єднала з племінником Гол. Отамана Симона Петлюри, тоді ще Єпископом Мстиславом (Скрипником), донедавна Патріярхом Київським і всієї України. Бабця моя ближче запізналася і навіть приязнила з дочками Владики. Це знайомство, яке дальше культивувалося і зростало в Америці, сьогодні для мене є особистою втіхою і гордістю. Здаю собі справу з цього, що молодою юначкою, мала я трошечки ближчий і більш особистий контакт (буваючи у кабінеті Святішого Патріярха) з новітнім „Велетнем нашої історії".

Також у Бад Кіссінгені, зараз же після війни, дідусеві моєму вдалося стати кухарем для американської армії. Часто приносив він додому запашні „смаколики", які, передвчасно, загострювали їм апетит до Америки. Найбільшими ласощами були (за його висловом) панкейки, піна батер та інколи панейпели (pancakes, peanut butter, pineapples — очевидно). Вчили його вояки співати популярних тоді американських пісень — „Огайо, Колумбус, Колумбус о-гай" йому була чомусь найбільш до вподоби. Він її приспівував. Признаюся, я її ніколи і ніде не чула.

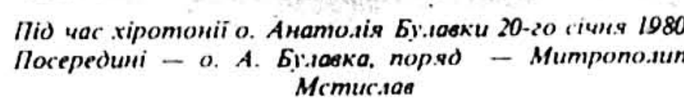
В Ашафенбурзі (це були уже післявоєнні часи), дідусь мій був співредактором українського тижневика „Неділя" і це допомагало і трошки доповнювали „приділи", якими тоді наші люди харчувалися. Батько мій, Олег, ходив до першої кляси німецької школи, як також до „Рідної Школи", де, помимо всього, вивчив табличку множення. Запевняє мене, що і досі умово множить тільки по-українськи. Брат його молодший, Богдан (мій дядько), тоді щойно „вилазив з пелюшок".

У таборах наші люди гуртувалися у різних організаціях, церквах, школах і т.д. Прадід мій, о. Василь Булавка, був священиком у шпитальній каплиці в Ашафенбурзі, а батько мій уже йому прислуговував. Думаю, що саме він (прадід) вщіпив йому безмежну любов до рідної Церкви. Дід мій за фахом був адвокатом ще з України, закінчивши правничий факультет у Вильні (тоді Польща, тепер Литва). Висвячений у священики Митрополитом Мстиславом уже в Америці після переходу на пенсію, і після поважного удару на серце (інфаркту), з якого, бо Божій ласці, він видужав. Удар на мозок (інсульт) нагло припинив його віддану службу у Христовому Винограднику після всього-тільки 5 років.

Наталка Булавка з Патріярхом Мстиславом, 1991 рік

Вдруге закінчив дід право вечорами в Америці (Балтимор) у 1956 році, днями працюючи на фабриках на прожиток. Незадовго після другого диплому доктора-юриста, аж до пенсії, працював він у відділі суспільної опіки міста Балтимору. Користаючи з можливостей і системи, яка створена була для помочі безробітним афро-американцям (за сьогоднішньою термінологією), фінансово допоміг він багатьом нашим людям, які дійсно допомоги потребували. Це була, на мою думку, велика його заслуга. Розшук і допомога своїм в потребі були його особистим, як кажуть американці „козирем в ді-пі" якого він відважно притримувався.

Як мені відомо, майже всі наші скитальці, не зважаючи на фах, подібно починали. Не нудили світом і не домагалися наївно якоїсь рівноправности чи шукали якоїсь справедливости. Любили Америку, стаючи з часом лояльними громадянами і щасливі були, що в ній опинилися. Наполегливо вчилися, перекваліфіковувались і, що найважливіше, вчили, виховували і включали дітей своїх у культурну сферу американського суспільства. Тому не диво, що сьогодні в Америці професіоналісти та фахівці українського походження творять поважну силу суспільно-корисного громадянства. Не диво також, що ці свідомі сили сьогодні спонтанно включилися активно в ряди допомагаючих своїй відродженій батьківщині.

Під час хіротонії о. Анатолія Булавки 20-го січня 1980. Посередині — о. А. Булавка, поряд — Митрополит Мстислав

Прадід мій з прабабцею (паніматкою) Юлею), як і решта родини мого батька, виїхали до Америки на рік раніше. Це вони „стягнули" моїх діда і бабу з батьком моїм і його братом. Виїзд до Америки був нетерпеливо очікуваний. Найбільшою перешкодою до виїзду були тоді так звані „скринінги" (screenings)]. Усі наші скитальці зі страхом переживали ці процеси. Тут різні наклепи чи доноси могли поважно перешкодити, а то і не допустити переселенню. Як уже це останньо нам, виявилося (ганебний процес над Іваном Дем'янюком), навіть анонімний донос зі звинуваченням у коляборації з нацистами міг візу і переїзд уневажнити. У моїх цієї проблеми не було. Дід мій у рідному місті Любомлі (на Волині), був триманий нацистами закладником на розстрілювання, коли наша українська партизанка саботувала німецькі конвої. Не раз тут дід мій оминув німецьку кулю з зав'язаними уже, на розстріл, очима. Бабця з татом моїм (чотирирічним хлопчиком) часто йому носили їсти до тюрми. Іронічно, німецький же офіцер врятував діда мого від остаточної смерти, як німці уже програли і відступ почався. Але це було на Україні. Підозрінь чи доносів жодних не було.

В осені 1950-го року, після успішного „скринінгу", випливли мої з міста Бремену до далекого Ню Йорку. Пароплав, яким вони подорожували, звався „General Taylor". Це був великого розміру корабель, який під час Другої світової війни був уживаний американською армією на транспорт піхоти. Бабцю мою з дворічним Богданом, як і інших матерів з малими дітьми, призначили до окремої кабіни (stateroom) з вікном на океан. Дід, разом з майбутнім моїм батьком Олегом, мусіли спати на кілька поверхових розкладних ліжках, в загальному гуртожитку, де раніше містилися звичайні солдати чи матроси. Але остаточна мета, Америка, підбадьорювала атмосферу і легше було переносити невигоди.

Подорож Атлантиком мала свої пригоди. Хоч тривала тільки один тиждень, було це осінню, коли Атлантик є досить бурхливий. Були бурі, коли хвилі перевищували висоту корабля. Пароплав, як та горішкова лушпина, чи „...мов човен той у синім морі — то виринав, то потопав". Люди хворіли на „морську хворобу". Усі носили зі собою мішки на „відповідну ціль". Моїм пощастило оминути ці прикрі пригоди. Харчувались добре, залишковими приділами американської армії. Було багато свіжих овочів (грушки, яблука, помаранчі, банани, ананаси). Познайомились з порошкованим молоком і яйцем. Бабця з Богданом харчувалися у офіцерській їдальні, а дід з батьком їли „як солдати". Для розваги були різні спортивні приладдя, а вечорами показували американські фільми і „картуни" (cartoons). Дід мій ще добре собі запам'ятав Вуді Вудкатера (Woody Woodpecker), як він собі його прозвав. Було багато українців, так що час проходив весело. Моїм легше було знати, що і коли діялося на кораблі, бо дід мій уже володів англійською мовою і міг порозумiватися з залогою корабля (американськими матросами). Учив він англійську мову також і мого тата і бабцю. А тим часом пароплав зближався до мети.

На восьмий день подорожі, уздріли, нарешті, ту мітичну статую Свободи. Це — Ню Йорк, Америка, Еллис-острів (Ellis Island), новітній рай на землі! Дід мій мав надзвичайний сантимент до Америки. Це я спостерігаю і сьогодні, як він залюбки, приспівує зворушливо, зі своєю особистою характеристикою, „God Bless America". Для нас, внуків, це часто видавалося комічним, але, пізнавши, зрозумівши їх тернистий шлях у рідному краю, я це вже розумію і доцінюю. На Еллис-острові почалися процеси реєстрації, розприділювання дальшого транспорту (мої їхали поїзом до міста Балтимору) і т.д. Пригадують мої це добре свою першу перекуску на новій землі. Були це донатси (doughnuts) з білим пудровим цукром і кавою, якими частувала новоприбулих так усім нам знана і відома американська допомогова організація — Salvation Army. Мої досі зберігають до неї сантимент, і віддають їй зайвий одяг та взуття.

П'ять-шість років тому, один місяць перед закриттям Статуї на відновлення, я мала нагоду, з батьком (він мав службове відрядження до Ню Йорку), відвідати цю могутню красуню. Видряпалися ми обоє на її вершок (корону) безконечними, здавалось, серпентинними східцями. Поглядаючи звідти на Ню Йорк, я тоді ще не мала найменшого поняття, яким зворушенням переживав цей момент мій батько. В нього були сльози на очах. Сьогодні, пригадуючи, я це усе розумію. Після інтерв'ю, до якого „примусила" мене „Рідна Школа", я, вдивляючись у минуле, глибоко у своїй уяві переходжу усі ці дорогі моменти, які дописали до мого так мені сьогодні дорогого американського громадянства. Це вже мої власні враження...

Недавно мого батька знову відрядили до Ню Йорку. Він взяв мою молодшу сестричку Женю. Повторили вони ті самі сліди, тепер уже на відновленій „красуні". Цього разу був також уже відкритий туристам відновлений Еллис-острів, вічний музей-пам'ятник скитальщини до Америки. Вони на нього ступили і, як розказували, з великою цікавістю оглядали. За кілька років може також в „Рідній Школі", опише вона (сестричка Женя) своє зворушення і додасть ще і свої враження.

Сьогодні, проводячи інтерв'ю у кімнаті-кабінеті мого діда, на стінах спостерігаю розвішені афіші київських святинь, Почаївської Лаври, як і інші пригадки минулого. Все ж таки у найбільш промінентному місці висить афіша з Еллис-острова, зображуючи безліч різноманітних облич, „авслендерів", які раніше чи пізніше сюди прибули з Европи і які, як і мої рідні, своєю культурою і своїми мозолями зреалізували моєму поколінню це новітнє „Ельдорадо". Честь їм і хвала, а від нас безмежне спаси-Біг!

Наталка Булавка

УВАГА! УВАГА!

Пригадується, що

Посмертні повідомлення

до поміщення в щоденнику „СВОБОДА"

приймаються тільки до години 8:30 ранку,

якщо родина бажає їх мати надрукованими того самого дня.

ВІДДІЛ ОГОЛОШЕНЬ

МАЄМО НА СКЛАДІ НОВУ СТІННУ

МАПУ УКРАЇНИ

Мірило: 1:2.000.000

Київ, 1992, ціна 8.00 дол.

На мапі подані столиці, територія і скількість населення, міста з різними числами мешканців, села, центри районів, кордони держав, межі Республіки Крим і областей, залізниці, автошляхи, водні шляхи і т. п.

Ціна 8.00 дол.

Можна набувати у книгарні Свободи.

Мешканці стейту Ню Джерзі зобов'язані допучити до ціни 6% продажного податку.

ТВАРИННИЙ СВІТ УКРАЇНИ

(МАПА)

На мапі за допомогою кольорових малюнків звірів і птахів показано увесь тваринний світ України за реґіонами.

Для дітей дошкільного та молодшого шкільного віку „Мапа ЛТД". Київ, 1992. Ціна з пересилкою 7 дол.

Можна придбати в книгарні „Свободи"

Мешканці стейту Ню Джерзі повинні заплатити 6% продажного податку

У ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ нашої дорогої і незабутньої ДОНІ

бл. п.

НАДІ АНАСТАЗІЇ БІЛОУС

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в суботу, 24-го липня 1993 р. о год. 10:30 ранку

в українській католицькій церкві

св. Петра і Павла в Джерзі Сиґі, Н. Дж.

при Bergen о Bentley Ave.

ПОМИНАЛЬНИЙ ОБІД

в Українському Народному Домі при 90-96 Fleet Street о год. 1-ій по пол.

Щиро запрошують до участи

ТЕОДОР І СТЕФАНІЯ — батьки

3324 Kennedy Blvd., Jersey City, N.J. 07307

Експерти ЮНЕСКО про працю Могилянської Академії

Нарада експертів ЮНЕСКО, що відбулася в Києві 22-го травня ц.р., відзначає важливу ролю відродження після вимушеної 175-річної перерви першого вищого навчального закладу Східньої Европи, Києво-Могилянської Академії, для розбудови державности України, розвитку української освіти, науки і культури.

Розглянувши концепцію, програми та пляни освітньої діяльности, формування професорсько-викладацького складу, стан матеріяльного та фінансового забезпечення незалежного міжнародного університету як спадкоємця Києво-Могилянської Академії, нарада дійшла до висновку, що вони в цілому відповідають статусові університету та сучасним вимогам до закладів вищої освіти.

В університеті „Києво-Могилянська Академія" створено необхідні умови для якісної підготови висококоосвічених фахівців, задоволення потреб особистости в її інтелектуальному і духовному розвитку. Встановлюються широкі наукові та освітні зв'язки з провідними університетами Европи, Америки та Азії.

Позитивно оцінюючи дотепер проведену роботу, експерти ЮНЕСКО внесли наступні пропозиції щодо дальшої розбудови університету. Запропоновано продовжувати розвиток гуманітарної освіти, приділяючи особливу увагу історії, філософії, релігії та суспільним наукам; орієнтуватися на скорочення кількости обов'язкових курсів, щоб надати можливість студентам глибше опановувати профілюючими дисциплінами та вповні використовувати переваги персонального навчання та самостійного вивчення предметів; університет повинен визначити свої стосунки з державою та поширювати свою незалежну фінансову базу; Міністерство Освіти України має підтримати нові експериментальні почини університету, здійснити його акредитацію, уважати університет моделем для майбутніх змін у інших вищих навчальних закладах України; збагачувати бібліотечний фонд; створити підрозділ наукових стипендій для поширення можливостей факультетів проводити наукову працю.

Зі свого боку, експерти звертаються до Дирекції ЮНЕСКО з пропозицією розглянути питання про доцільність сворення при університеті „Києво-Могилянська Академія" відділу ЮНЕСКО з проблем екологічної етики як координуючого органу для університетів Центральної та Східньої Европи. Університет є добре підготованим для створення такого департаменту, тим більше, що екологічна ситуація в Україні робить це завдання особливо важливим для організації таких дослідів саме в Києві.

Учасники наради відзначають важливість ініціятиви університету „Києво-Могилянсьа Академія" щодо міжнародної експертної аналізи своєї діяльности. Експерти ЮНЕСКО одностайні у своїй високій оцінці праці університету в напрямку розвитку міжнародної співпраці в галузі освіти.

У дусі загального змісту програм і досвіду діяльности ЮНЕСКО цей університет виступає як ефективний канал для оновлення і розвитку вищої освіти в Україні, а також для розроблення ефективних засобів вирішення найбільш пекучих проблем, що стоять сьогодні перед Україною.

Ярослав Розумний

На Союзівці...

(Закінчення зі стор. 1)

є важко тримати зв'язок. Присутні були секретарі з Маямі, Фла., Денверу, Кольо., Портленду, Оре., Лос Анджелесу, Каліф., як також з Канади, а це з Едмонтону, Альта., Вінніпегу, Ман. і Ріджайни, Саск.

Викладачами курсу були: головний предсідник УНС Уляна Дячук, головний секретар Володимир Сохан і головний касир Олександер Благітка. Крім того були запрошені доповідачі Едвард Кухар, довголітній професійний продавець забезпечень, і Роберт Кук, директор відділу забезпечення і фінансових послуг.

У. Дячук говорила на тему братської діяльности, обов'язки секретаря і організатора відділу, організацію членської кампанії та значення УНС, не лише як обезпеченевої установи, але й громадської.

В. Сохан мав доповіді про основи життєвого забезпечення, оформлення нових членів, членські вкладки, зворотні вартості на грамотах і контракти забезпечення.

Головний касир О. Благітка говорив на тему місячних розрахунків і виказів забезпечення і ощадність, виплати членам, спадкоємцям, організаторам і секретарям, пенсійні грамоти і забезпечення та ощадність. Е. Кухар подав інформації де шукати проспектів організаційної членської кампанії, а Р. Кук вказав на нові роди забезпечення.

Після пророблення того вичерпного матеріялу та підсумків курс закрито в середу, 23-го червня, у пополудневих годинах.

Закінчується...

(Закінчення зі стор. 1)

лишин.

Проф. В. Маркусь відвідав також Сідней, де мав зустріч з місцевими співробітниками 14-го червня. Він також відвідав ряд установ та зустрівся з багатьма людьми у справі ЕУ-Д. В Сіднею В. Маркусь був гостем на приходстві св. Андрія, де парохом є о. митрат Іван Шевців, член редакції ЕУ-Д. Понад п'ять тижнів головний редактор ЕУ-Д перебував у церковному осередку катедральної парафії свв. Петра і Павла в Мельбурні та користувався бюром і засобами комунікації редакції газети „Церква і Життя" (ред. інж. Мирослав Болюх).

Після успішної праці й перебування В. Маркуся в Австралії, 20-го червня він від'їхав до Америки, щоб закінчити редакційні праці й готовий манускрипт та ілюстрації віддати до друку в серпні.

Австралійський том, що включатиме інформації про українців і сліди їх перебування також в Азії та Африці, матиме понад 650 гасел (статтей) з біля 300 ілюстраціями, 10 мапами (16 сторінок кольорових вкладок) великого енциклопедичного формату у твердій оправі. Друк цієї великої книги знань про всі аспекти життя української діяспори в Австралії триватиме майже цілий рік.

РІК РАНІШЕ

У редакційній статті у „Свободі" з четверга 15-го липня дату проголошення суверенности України слід поправити на 16-го липня 1990 року. — Ред.

ЦИМИ ДНЯМИ В перуанському департаменті Аякучо бойовики з екстремістичної організації „Сяюча стежка" вбили 12 селян, в тому числі 9 жінок. Після арешту в минулому році провідника терористів Абімаеля Гусмана діяльність „Сяючої стежки" на якийсь час занепала, а тепер, виглядає, відновлюється. Під загрозою смерти терористи-маоїсти, на совісті яких уже майже 30,000 невинних жертв, рекрутують підлітків і навіть дітей, у процесі ідеологічного вишколу перетворюючи їх на фанатиків, готових здійснювати будь-які злочини.

КОЛИШНІЙ ПРЕЗИДЕНТ ЗСА Джордж Буш отримав виклик на суд, щоб бути свідком оборонців банкіра з Атлянти, якого оскаржують, що він незаконно видав понад 5 біл. дол. позичок на фінансування озброєння Іраку. Адвокат банкіра Кристофера Дрогула заявив, що зізнання Дж. Буша є потрібними, щоб підкреслити найважливішу точку оборони його клієнта — доказати, що він тільки здійснював політику тодішнього Уряду ЗСА — допомагати Іракові у боротьбі з Іраном.

Грай, бандуро, грай!

Микола Рудик зі своєю бандурою

В Йорктавн Гайтс, Н.Й. живе 10-літній юнак Микола Рудик, який щойно закінчив четверту клясу. У червні цього року Микола написав дві статті до своєї шкільної газетки. В одній статті він описав наш народний музичний інструмент — бандуру, а в другій — красу й історію писанки. Прочитавши ці дописи, учителі й адміністрація школи запросили Миколу виступити з бандурою й принести писанки на показ учням школи. Микола з великою охотою й успіхом заграв три пісні, а опісля коротко розказав про Україну, про те, як його діди і бабуні приїхали до Америки. Усі слухачі були здивовані, коли Микола сказав їм, що кожної суботи відвідує народну школу, щоб вчитися читати і писати по-українському. А писанки, котрі Микола зі своєю сестрою Адьою написали цього Великодня, захопили всіх.

О. Ш.-Р.

Путівник для туристів в Україні

Як уже інформовано, для тих, які збираються їхати в Україну, Видавництво „Смолоскип" видало туристичний довідник англійською й українською мовами під назвою „Ukraine: A Tourist Guide" і „Україна: путівник".

Відразу можна сказати, що з'явилося нарешті видання, яке найповнішою мірою задовольнить потреби і запити кожного туриста в Україні. Це свого роду енциклопедія, в якій зібрано всі найпотрібніші і найнеобдініші для подорожнього в Україні дані. Довідник знайомить з історією України, її економічним потенціялом, культурою, коротко розповідає про побут українських громадян, за допомогою чорнобілих і кольорових знімків представляє красвиди України. По-справжньому цінні і необхідні інформації на його 440 сторінках про те, куди піти, що побачити, де відпочити, роблять перебування туриста в Україні змістовнішим, цікавішим і приємнішим. Укладачі путівника Осип Зінкевич і Володмир Гура розмістили всі відомості в такий спосіб, що користуватися довідником надзвичайно просто.

Розпочинається путівник вступною частиною, в якій спочатку стисло розповідається про зміст книжки, дається загальний опис ситуації в післясовєтській Україні і як ця ситуація позначається на туристові. Слідом за цим ідуть дані про географічне положення України, подається площа в квадратних кілометрах, кількість населення, довжина кордонів з кожною суміжною країною, характеризується клімат. Після цього коротко розповідається про історію України, витоки якої це в Трипільській культурі 3000 років до Н.Х. Завершується історична розповідь референдумом 1991 року і теперішньою ситуацією. Для вигідности і наочности після розповіді подано хронологічну таблицю найважливіших подій української історії.

Далі у вступній частині наводяться практичні поради і вказівки щодо подорожі в Україну. Тут читач довідається про вагу багажу на повітряних лініях України, забезпечення у разі нещасного випадку на них, громадські послуги, оформлення документів і віз, обмін валюти. Також є інформація, що брати із собою в дорогу, які вимоги на митницях. Розповідається про робочий день в Україні і подано список загальнонародних свят. Досить детально описано українську кухню, зокрема приділено увагу борщам, голубцям, вареникам. Вміщено інформацію про те, як викликати таксі і як здійснюється оплата за перевезення. Наведено список туристичних маршрутів і екскурсій по Україні; про кожну екскурсію поміщено коротку замітку.

На завершення вступної частини — поради і вказівки, як користуватися телефонами в готелях і приватних кімнатах, як дзвонити до іншого міста та країни.

Наступна частина довідника — це розповіді про області України і Республіку Крим. Всі розповіді розміщено за абеткою (за винятком Києва і області, цю інформацію подано насамперед) і побудовано за одинаковим пляном. Спочатку визначається географічне положеня области і обласного міста, потім коротко розповідається про історію, слідом за цим йдуть інформації про видатних осіб, церкви, історичні і архітектурні пам'ятки, пам'ятники, музеї, редакції газет і журналів, театри, фільгармонії, вищі школи, бібліотеки, архіви, парки, спортові споруди, готелі, ресторани, кафе, крамниці, банки, книгарні, поштові відділи, шпиталі, транспорт, автопослуги, релігійні громади та інше. Кожне обласне місто представлене пляном-мапою з новими назвами вулиць і майданів. Подано схеми київського і харківського метро.

Завершує довідник додаток, в якому подорожній знайде адреси і телефони Верховної Ради, Ради Міністрів, деяких урядових міністерств, комітетів, державних компаній, політичних партій, дипломатичних представництв України в міжнародних організаціях, амбасад і консулятів України в інших країнах, амбасад і консулятів інших держав в Україні. Мешканцям ЗСА, Австралії, Канади і Великобританії, що збираються до України, стане у великій пригоді список подорожніх агенцій у цих країнах. Книжку завершує таблиця телефонічних кодів міст України і багатьох держав світу.

Також до путівника долучено мапу автошляхів України, із зазначеними віддаснями в кілометрах між містами.

Путівник щороку буде перевидано із змінами, що ставатимуться в Україні.

Ця книжка не тільки подасть цінну допомогу кожному подорожньому під час його перебування в Україні, вона також розповість світові про те, що Україна — це ще недосліджена земля для туристів і саме через це по-особливому приваблива і чарівна.

Замовити путівник можна за адресою: "Svoboda" Bookstore, 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302 або „Smoloskyp", Inc., P.O. Box 20620, Billings, Mt. 59104. Ціна 27.75 дол.

Сергій Миронюк

Книгарня „Свобода"
пропонує на продаж
МАПУ УКРАЇНИ
АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ
Мірило 1:2000000
Київ: „Мапа ЛТД", 1993
Гарний папір. Мала двох родів: розгорнута і складена втроє. На мапі показано міста і селища, державні кордони, межі областей, залізниці, автошляхи, канали, подається територія областей та кількість населення по областях і містах.
Ціна 7 дол. з пересилкою.
Мешканці стейту Ню Джерзі повинні долучити 6% продажного податку.

Пакунки до України з різноманітностями:
КОРАБЛЕМ, ЛІТАКОМ, СУПЕР-ЕКСПРЕСОМ.
Харчові пакунки на будь-який смак. Листи до України.
OKSANA Int'l Trade, Inc. (908) 925 - 0717

Найкращий дарунок
ЕНЦИКЛОПЕДІЯ — НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!
ПОДБАЙТЕ, щоби в кожній публічній бібліотеці була повна і стисла двотомова
Енциклопедія України
в АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ
UKRAINE A CONCISE ENCYCLOPÆDIA
ЦІНА:
Том I. ... $95.00
Том II. ... $95.00
Хто замовить ОБА ТОМИ платить ... $170.00
включно з пересилкою
Замовлення і належність ТІЛЬКИ ЧЕКАМИ або ПОШТОВИМИ ПЕРЕКАЗАМИ (M. O.) слати
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

Тенісові турніри на Союзівці
Тенісова ланка УСЦАК подає до відома, що на літній сезон на Союзівці заплянювано такі турніри:
31-го липня і 1-го серпня — Подвійні ігри
4-6-го вересня — Крайові чемпіонати УСЦАК
9-10-го жовтня — КЛК

UKRAINE-PAC
(201) 831-1499
PACKAGE and FOOD Parcel Service
ZAKARPATSKA, IVANO-FRANKIVSKA LVIVSKA and CHERNIVCY OBLAST
ENGELMAN Grocery, Brooklyn, NY, 718 436-9709
RAHWAY Travel, Rahway, NJ, 908 381-8800
Steven Musey, Milleville, NJ, 609 825-7665

KOBZA
Travel & Tours
Влаштовує
Запрошення для поїздок в Україну. Найдешевші квитки.
Зустріч на летовищі в Україні. Транспортацію автом або поїздом до будь-якого міста/села. Готель чи окреме помешкання. Повернення додому: перевезення на летовище, лет додому.
toll free Canada & USA
1-800-463-0943

МОЖНА НАБУТИ З КИЄВА, ЛЬВОВА І УЖГОРОДУ
APON
ВІДЕО СТРІЧКИ VHS
TOP QUALITY
• КАРПАТСЬКІ ЗІРКИ APON - 7784 $38.00
• ВАТРА GROUP APON - 7785 $38.00
• КАРПАТСЬКІ АКВАРЕЛІ APON - 7786 $38.00
• ПОХОРОН ПАТРІЯРХА APON - 7787 $38.00
• ПЕРША РІЧНИЦЯ НЕЗАЛЕЖНОСТИ 1992 $38.00
• КАСЕТИ З УКРАЇНИ
• 6 ПЛАТІВОК $19.00
Пишіть по дарові каталоги.
APON RECORD CO.
P.O. Box 3082 Steinway
Long Island City, N.Y. 11103
(718) 721-5599

МІСТ-КАРПАТИ
120 Runnymede Rd., Toronto, Ont., M6S 2Y3, Can., Tel.: (416)761-9105
Посилайте через нас:
- речові і харчові пачки;
- гроші, листи, телеграми;
- трактори, автомобілі;
- товари для дому та інше.
По каталог телефонуйте на номер:
1-800-265-7189
Шукаємо нових агентів, високі комісійні!

КИЇВ
Експрес-полети Фіннейр до Києва з:

Летовище	Freq	Dep	Прилет Гель.	Відлет Гель.	Прилет Київ	Час
Ню Йорк	Понеділок	5:55 pm	8:50 am	9:35 am	11:40 am	45 min
Ню Йорк	Середа	5:55 pm	8:50 am	11:00 am	13:05 am	130 min
Торонто	Середа	4:15 pm	7:00 am	11:00 am	13:05 am	240 min
Маємо додаткові пересадки						* Прилет наступного дня

Дорога Фіннейр веде в Україну через Гельсінкі, найближче і найбільш вигідне міжнародне летовище з компактним і повним упаштуванням для швидких пересадок. Більш того, Фіннейр має обслугу високого стандарту, високої якости кухню, першорядні вина і особисту увагу, яка робить кожний полет незабутнім переживанням.
За інформаціями і замовленнями потелефонуйте до вашого подорожного аґента або до Фіннейр в Ню Йорку на число (212) 889-7070 або 800-950-5000
FINNAIR
Надзвичайне піклування кожною індивідуальною особою

OKSANA TRAVEL
АВІАКВИТКИ
NEW YORK - КИЇВ - NEW YORK
КИЇВ - NEW YORK - КИЇВ
$ 678.00 (з 21 червня до 19 вересня.)
$ 629.00 (з 20 вересня до 31 жовтня.) Податок не враховано
1111 East Elizabeth Ave, Linden, NJ 07036
(908) 925-9737

ЄВШАН
КНИЖКИ • АВДІО КАСЕТИ, КОМПАКТНІ ДИСКИ • ВІДЕО КАСЕТИ та ПІДРУЧНИКИ ДО НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ та АНГЛІЙСЬКОЇ МОВ.
Телефонуйте безплатно та замовляйте наш КАТАЛОГ
1-800-265-9858
P.O. Box 325 Beaconsfield
Quebec, Canada, H9W 5T8

25 LB FOOD PARCEL TO UKRAINE
$39.95
UKRAINE MARKETING CO.
(914) 962-6843

• SERVICE •
Чикаґо й околиця
ПРАЦЯ В "REAL ESTATE"
Заінтересованих працювати в Real Estate — підготовляємо і запевнюємо для них складання стейтового іспиту, як рівнож затруднюємо на працю навіть із слабим знанням англійської мови.
Голоситись на число тел.:
1-708-965-4776
Remare Realty, Lubko

• ПРАЦЯ •
Пошукуємо ЖІНКУ
до опіки двох малих дітей і домашньої господарки. Нічліг і харчування на місці.
Тел.: (616) 796-7322

ПОШУКУЄМО ЖІНКУ-УКРАЇНКУ,
віком 45-55 років, при доброму здоров'ї для догляду немовляти та хатньої допомоги в Джорджії, передмістя Атлянти, від 1 до 5 років, харчування та окреме помешкання від 1-го жовтня 1993 р. Бажаний досвід та знання української мови. Платимо дорогу до та від нас. 125 дол. тижнево.
Тел: 1-404-435-3823. Пишіть на: Olya/Eric Broadwell
1200 Laurel Summit Dr.
Smyrna, GA, 30082

ARKA Company Department Store
26 First Avenue
Tel (212) 473-3550
New York, N.Y. 10009
ВСІ НАЙНОВІШІ КНИЖКОВІ ВИДАННЯ одержите в АРЦІ

● ДО ВИНАЙМУ ●
ДВОКІМНАТНЕ ПОМЕШКАННЯ (апартамент) в Києві з усіма обслугами.
Зустріч на летовищі, автом з шофером на цілий день, з готовим сніданком, обідом і вечерею. Тільки за 25 дол. на день, якщо самі потелефонуєте до Володимира Соболевського на число у Києві
011-7-044-560-10-59
Володимир може вислати запрошення.

THE COLONIAL MOTEL
at an arrows distance from the Ukrainian resort is offering special rates at $50.00 per room for minimum of three nights. Start Aug. 13 to Aug. 23. Call for reservation at COLONIAL MOTEL
(914) 647-7575

●FUNERAL DIRECTORS●
ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУЇС НАЙҐРО — директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(201) 375-5555

HURYN MEMORIALS
ВИРОБЛЯЄМО НА ЗАМОВЛЕННЯ ТА ВМОНТОВУЄМО НАЙКРАЩОЇ ЯКОСТИ
ПАМ'ЯТНИКИ
в околиці Ню Йорку, включаючи цвинтарі: св. Духа в Гамптонбурґу, Н. Й., св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж., Пайн Буш в Кергонксоні та Глен Спей, Н. Й.
Ми пропонуємо особисті послуги та поради у Вашому домі.
За двомовним представником слід телефонувати:
HURYN MEMORIALS
(Main Office)
Hamptonburgh, N.Y. 10916
Tel.: (914) 427-2684
Fax (914) 427-3443